Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lexicon Graecolatinvm Novvm

Scapula, Johannes
Zwinger, Jacob

Basileae, 1628

Dialectorvm omnivm synopsis

urn:nbn:de:bsz:31-107465

Visual Library

DIALECTORVM OMNIVM

SYNOPSIS.

SIGILLATIM iam vidimus, quæ ſint dialectorum Græciæ præcipuarum diverſæ proprietates. Quod ſi in unũ collectis ſingulis, Methodi ἡγεμονίᾳ, convenientiam omnium & diſcrepantiam oſtenderemus, labor quidem plus ſatis fuerit, ſed diſcentium utilitati peropportunum. Ergo quæ prius fuere dicta, generali moderatione revocabimus huc in ſcenam, ut quam poſſet accuratiorem conſiderationem deſiderare quiſpiam, in ſpeciali tabula depictam cogeret. Sed & minus celebrata minorum Græciæ nationum id omnia ſuo loco & ordine adjiciemus, quod prius ob loci importunitatem fieri non potuit. A communi itaque Græcorum lingua, quam doctiſſimi Grammatici ex probatorum auctorum ſcriptis in compendioſa præcepta redegerunt, particularium quorundam eiuſdem Græciæ populorum loquendi uſus variat, tum

- Significatione, quam inter ſe earundem vocum habent diverſam: quod pauci aliquot exemplis docebimus, plurium ſequendorum dexteritatem, quotidianæ ſtudioſorum lectioni relinquentes.
  - Aeoles, ut audivimus, ἀλᾶδος ſaltum vocant, ut notat Etymologus, quæ vox aliàs Ramum denotat. Sic ςαλαγμὸς, dolor, al. gutta.
  - Attici τέχνας vocant artes mechanicas, aliàs in genere Artem denotante voce.
  - Bœotis λέσχαι, τὰ κοινὰ δειπνητήρια, cœnacula publica, aliàs confabulationes.
  - Cretenſibus ἄπορα, τὰ στήλη, aliàs civitas eſt Aſiæ, nunc Nyſſa. ἀμήτορες, οἱ δὴ ἀπε... al. matre carentes. ἀνθρίσκα, τὸ ἄνιζον, al. flores γαστρίον, τὸ μέρος τῆς γαστρὸς, aliàs ſtomachi, gulosum. δοκὰ trabs, al. pellis. ἄλωπες, mures al. piſces.
  - Cypriis κέραμος, carcer, al. regula. κίρρις Adonis, al. piſcis.
  - Cyrenenſibus ἀμφαμοι, οἱ τῶν αὐλῶν ἀμνοὶ, al. nepotes. βάσσαρος vulpes, teſte Herodoto, al. βασσάρα baccha. βρίζας inſenſatus, al. idolum. γέρανος, imber, aliàs grus.
  - Delphis ζυγαστρον, γραμματοφυλάκιον, al. arca.
  - Dorienſibus ἀικίζειν, eſt cadere, al. deturpare.
  - Epheſiis ἐσσήν, rex, al. rex apum.
  - Ionibus μῦθος ſermo, al. fabula. φάρμακον color, aliàs venenum.
  - Lacones εἰσπνεῖν vocant ἐρᾶν al. inſpirare & εἰσπνήλας, τοὺς ἐραστάς, μόθων, verna, al. terrebilis.
  - Lydis ἀκυλίς, τὸ ἀϊδηθῶν, al. glans Ilicis.
  - Macedonibus ἄγημα, τὸ ἀθροιζόμενον τῆς Μακεδονικῆς τάξεως al. agmen, quod ducem præbat. ἀκρόπολις, al. quæ præeſt arcibus, ut Ἀφροδίτη, quæ eſt in Acropoli.
  - Megarenſes τὰ dicunt, pro τινα.
  - Phœnicibus vel Punicis γάλαγες, τὰ περιφέρεια. al. χρῶμα ἵππων τὸ ὀρτεώδες. Etym.
  - Rheginenſibus ἄγρυπνος inſomnis, al. ἀτηρός, triſtis.
  - Siculis μέζα, τὰ αἰδοῖα, al. media. κίναδος, ἡ κατὰ δίκην τῶν πανούργων al. vulpes.
  - Syracuſiis ἀντίφοιτα, ἡ ζῆλος, æmulatio al. ἀντίφραςις contrarium ſignificat. ἀρύειν, invocare al. haurire. κῦδος, calumnia aliàs gloria. πᾶς pater, al. omnis.
  - Tarentinis γαῖς merces, al. columna. μέζα, τὰ αἰδοῖα, al. media.
  - Theſſalis δημιουργὸς, ὁ τὰ τέλη, al. artifex.
- Voce, vel dictione, quæ pronuntiata, ſcriptionis adminiculo oculorum ſenſu diſcernitur. Huius diverſitates variæ ſunt, quando vel ſolis literis & ſyllabis multis modis afficitur: vel cum aliis iuncta præter communem uſum, alienam copulam nanciſcitur. Ut id clarè deprehendamus, diſtinctè conſiderandum fuerit, quæ ſit affectio tum
  - Vnius dictionis, quæ à communi lingua diverſa eſt vel
    - Omnino, vel illius totius uſus communis nullus ſit, ſed diſtinctis nationibus proprius. Sic apud
      - Æoles καταγωγίς, indumentum muliebre ſignificat.
      - Atticos, variæ ſunt & privata menſium ſacrificiorum, iudiciorum nomina de quibus abunde H. Steph. in app. Theſauri.
      - Bœotos, βάσταρες divites, βάσταξ, collum.
      - Chios φλεύς, Bacchus.
      - Cretenſes, κερδαί vocatur ἐλαί. Etym.
      - Cyprios κορδύλη eſt capitis involucrũ.
      - Dores, ἄττα lucus ἀμφὶ, pater.
      - Iones, σμακτεῖν, indignari, στέφανος, milites.
      - Lacones βίσιοι eſt ἰσάβιοι. δεικηλισταὶ, mimi imitatores. αἰῶ ſcribunt δεικηλιστῶν. ἐμβραχύ, fatum. κεός, magnum, μόρα ordo militaris.
      - Lycios, ἀλοφὰς, οἱ τῶν ἄλλως φυλάττοντες. Nam φρουὸν eſt φυλάττειν.
      - Macedones, γυάλα genus poculi.
      - Phœnices & Punicos, γαυλός, Crater. βαίταλος, Saturnus. ἄλῆτις vagabunda. ἐλλέτια, virgo. Κινάμωμον, cinnamomum. Phœnicum dictionem eſſe Herodotus in Thalia hic aſſerit, ὄρνιθας δ᾽ ἀλεγεινοὺς μεγάλας φέρειν ταῦτα τὰ κάρφεα τὰ ἡμεῖς ἀπὸ Φοινίκων μαθόντες κινάμωμον καλέομεν.
      - Spartanos, γεραστίος menſis nomen Thucyd. ἀνεμαντία & μοῖρα, vocabula propria fuiſſe Spartanorum Pollux teſtatur.
      - Syracuſios, γαφύρας, vermis. δαφείτης Apollo.
      - Tarentinos ἄταλος, obtrectatio, ἀτάλίζεσθαι, obtrectare. ἀναμίσγαιον ἔνθ᾽ ὁ ἀνήμων θυρμίνος, Cænias, Cænum.
      - Theſſalos γοργιάζειν, clamare. Philoſt. in Epiſtolis à facundo quodam oratore Gorgia.
      - Trœzenios βάκηρος, τὸ ἔαρ, ver.
    - Aliqua tantùm ex parte. Vide A a.
  - Plurium invicem, quacunque demum ratione cohærentium. Vide Ee.

DIALECTORVM OMNIVM SYNOPSIS.

A a. Si aliqua tantum ex parte diuerſa vox fuerit, expendenda quædam in

- Genere, eorum reſpectu quæ dictionem præter vſum vulgatiorem contingunt, ratione tum
  - Literarum, quæ variè patiuntur, vt vel ſuo loco moueantur, & mutentur, vel accedant de nouo, aut euaneſcant penitus, de quibus ſig. Bb.
  - Syllabarum, quarum tum quantitas eſt, tum acceſſio earum, quæ inſcribuntur, Toni & Spiritus, de quibus ſig. Cc.
- Specie, quatenus ſpecialioribus Etymologiæ claſſibus iam adhibentur ea, quæ in genere ſuere adumbrata. Dd.

Bb. Ortographiæ tribuimus, vt doceat quomodo dictio afficiatur ratione literarum tum

- Quantitatis, quatenus vel
  - Augetur
    - Initio
      - LITERA: quæ eſſe poteſt O, quod Bœoti præponunt τῷ υ. ὄλη pro ὕλη, ὄδωρ pro ὕδωρ. Hæc Aeoliorum eſt ſecundum alios.
      - E: quod Dores præfigere ſolent dictionibus à vocali incipientibus. ἐαλέα pro ἀλέα: quod etiam agunt Cretenſes, Lacones & Pamphylij. ἐάξον pro ἄξον. ἐαλικιῶτας pro ἡλικιώτας. Aeoles illud præponunt literæ ρ ſequentibus δ, κ, τ. βρόδον pro ῥόδον, βράκος pro ῥάκος.
      - Γ. Poet. γλίξ pro ἴγξ. Il. θ. γδοῦπος, ἱμάσθλην. Atticè vt, γλάμων pro λάμων.
      - F. Digamma: Aeol. Fοῖνος pro οἶνος.
      - Θ: Iones, θειλόπεδον pro εἰλόπεδον.
      - Σ: Ait Herodotus Syracuſios τὰς πίφυς dicere σπίφυς.
      - Δ. Ion. Dor. Aeo. Poet. τὼς pro ὡς, τὸν pro ὄν. Cyprij αὐτῶ pro αὐτοῦ.
      - Χ: Dor. vt annotat Etymol. χαλκὸς quaſi ἀλκός.
      - SYLLABA: A. Atticè ἀσταχυς pro στάχυς, Poet. ἀελία pro ἀλία. Ionicè, ἅπας pro πᾶς, vt ait Corinthus.
      - E: Att. ἑώρακα pro ὥρακα. Ion. ἐς pro ἰ. Aeol. ἐδάπεδον pro δάπεδον. Poet. ἐείκοσιν pro εἴκοσι.
      - O: Ionicè οὐ pro ὐ.
      - Βα: Cretenſes aliquando hanc ſyllabam præponunt: βασκαρίζω pro σκαρίζω, βασπραχελίζω, pro σφαχελίζω, aſſumpto etiam σ.
      - Redeplicationes & anadiplaſiaſmi vſitata ſunt Atticis, nonnunquam etiam reliquis, inprimis Poetis: Bœotis item, τετίλαιμι pro τίλομι.
    - Fine: Vide Ff.
    - Medio
      - LITERA: I. Iones adiungunt literam ι ξεῖνος, pro ξένος. Attici quoque & Dores interſerunt: vt, χροιὰ pro χρόα. ἐλείαις pro ἐλέαις. Aol. μοίσαις pro μούσαις. Poet. δείδια pro δέδια. Syracuſani excluſo ν, eum ſubſtituunt. εἴνατος pro ἔνατος.
      - O: Bœoticè. ἐλήλουθα pro ἐλήλυθα.
      - Υ: Iones literam υ addunt: οὖρος pro ὄρος. Dor. ζευγνύω pro ζεύγω. Aeo. Αὔαδε pro ἅδε. Poet. αὐχὴν pro ἀχήν. Cretenſes αὖσος pro ἄλσος, etiam detracto λ. Bœoti, ἐπιτεύομαι pro ἐπιτίθομαι.
      - B: Aeol. ἀβλδὼν pro ἀηδών. Doricè. ἐβία pro ἴα. Lacones ἴβαλος pro ἴαλος. Cretenſes ἴβα pro ἴα: omni enim vocali præmittunt β, quod apud Euſtat. Heraclides de Pamphiliis dicit.
      - Γ: Ion. ἐριγδουπος pro ἐρίδουπος. Bœot. ἰώγα pro ἐγώ.
      - Ζ: καλίζω pro καλιῶ: quod pro καλίω dicitur. Cyprii.
      - Θ: Dor. διχθὰ pro διχῆ.
      - Κ: Aeol. ὄκχος pro ὄχος. Maced. κάνδια pro ἄνδια. Poet. ζακα pro ζα.
      - Μ: Ion. λαμψομαι pro λήψομαι.
      - Ν: Dor. ὀρνίω pro ὄρω. Lacones ἄνδα pro ἄντη, ſublato ν. Cretenſes σπένδω pro σπεύδω. extrito ν.
      - Ρ: Atticè vt, κατέρριξε pro κατέριξε, Euſtath.
      - Σ. Ion. Dor. Aeol. λεγόμεσθα pro λεγόμεθα.
      - Τ. Att. & Cypr. πτόλις pro πόλις. Ionicè ὅττι pro ὅτι.
      - Diplaſiaſmum in primis Poetæ amant: Iones item, Dores, & maxime Aeoles, qui hac parte aliquid peculiare habere videntur.
      - SYLLABA: A. Dor. ποτείδαον pro ποσειδῶν. Aeol. μυσάων pro μυσῶν. Poet. κερδαλέος pro κέρατος. Bœot. ληστάων pro ληστῶν.
      - E. Ion. αἰέναν pro αἰνεῖν. Dor. κενεὸς pro κενός. Aeol. δύεσι pro δυσί. Poet. ῥηίδιος pro ῥηίδιος.
      - H. Poeticè: vt, θηίος pro θεῖος.
      - I. Ion. λέγοιεν pro λέγοιεν. Poet. ἱππεύειν pro ἱππεῖν.
      - O. Att. ἀγάσχη pro ἄγχη. Aeolicè ἱστόρηται pro ἵσρηται.
      - EI. Poet. θαμειαὶ pro θαμαί.
      - Δα: Att. ἐδήδοκα pro ἔδωκα.
      - Τη. Ion. ἐτήτυμος pro ἔτυμος.
      - Verba alias ſuo modo noua per Epentheſim formabant Attici, vt ſuo loco dicitur. δινεύθω pro δινέω.
  - Minuitur, de quo ſeq. pag. Gg.
- Qualitatis, qua mutatur litera per ἀντιστοιχίαν. Vide Hh.

Ff. In Fine augetur dictio

- LITERA N. ἐφελκυστικὸν etiam ſequ. conſonante, addunt Attici & Poetæ. Illi aliâs dicunt ἦδειν pro ᾔδει. Aeol. ἄριν pro ἄρα. Dor. ἐγὼν pro ἐγώ.
- Σ. Dores & Megarenſes οἴκαδις pro οἴκαδε. Cret. ἄγις pro ἄγε.
- SYLLABA, E. Poeticè ἔε pro ἕ.
- O. Poeticè μίνυθο pro μίνυθ.
- I. Att. Dor. Ion. λόγοισι pro λόγοις. Attici inprimis hoc agunt, ad intendendam vim ſignificationis, οὑτοσί, τουτί.
- EI. Att. οἴκοθεν pro οἴκοι. Ion. & Ephesij, ἀτρεμεί pro ἀτρεμ.
- Δε. & alias ſimiles dictiunculas paragogicas Attici vſurpant.
- Δε. Vt οἶκονδε pro οἶκον Atticè.
- Θεν. Poeticè, πάροιθεν pro πάρος.
- Θα. Aeol. ἔφησθα pro ἔφης, χρῆσθα pro χρῆ. ἦσθα pro ἦς. Hoc etiam Atticis tribuit Steph.
- Νη. Dor. ἐγώνη pro ἐγώ.
- Γα. Dor. ἐγώνγα pro ἐγώ.
- Τι. Att. πάντοτι pro πάντ.
- Τε. Ion. ἐφ᾽ ᾧτε pro ἐφ᾽ ᾧ.
- Χι. Att. ναιχί pro ναί. Dor. ἄχι pro ἄ.
- Φι. Poet. vt, στρατόφι pro στρατός.

Gg. Minuunt dictiones Dialectorum

Initio.

- LITERA Δ. Ion. & Aeol. αἰνός pro δεινός.
- Γ. Ion. αἶα pro γαῖα.
- Λ. Ion. εἴβειν pro λείβειν.
- M. Æol. ἴα pro μία.
- Σ. Ion. & Dor. μικρός pro σμικρός. Aeol. μίλαξ pro σμίλαξ. Poet. καμάνδριον pro σκαμάνδριον. Cypr. ἀγάνα pro σαγήνη.
- T. Dor. ἦμος pro τῆμος.
- SYLLABA, A: Att. & Poetæ mediante apoſtropho τὴν γορᾶς. Alij hoc tribuunt Aeolis.
- E. Att. μοί pro ἐμοί. Ion. κεῖνος pro ἐκεῖνος. Poet. πίσταται pro ἐπίσταται.
- Θε. Dor. λῶ pro θέλω.
- Iones etiam & Poetæ augmentum detrahunt: βλήμην pro ἐβλήμην.

Medio.

- LITERA, E: Dor. ὀβριμός pro ὀβριμ.
- I. Ion. δέξω pro δείξω. Att. ποεῖν pro ποιεῖν. Dor. σφίς pro σφεῖς. Aeol. ἄρχαος pro ἀρχαῖος. Att. ἕταρος pro ἑταῖρος. Poet. ἀγέρω pro ἀγείρω.
- Y. Dor. βασιλέσι pro βασιλεῦσι. Poet. δίπος pro δίπους. Cret. ἄργυτος pro ἄμεθυστος.
- B. Att. ζάλλειν pro βάλλειν.
- Γ. Aeol. & Poet. φάρυξ pro φάρυγξ. Ion. ὀνοίκω pro ὀνοίγνυ. Bœot. ἰώ pro ἐγώ. Tarent. ὀλίος pro ὀλίγος.
- Δ. Ion. Dor. Aeol. ἶκελος pro εἴκελος. Poet. μόλιβος pro μόλυβδος.
- Θ. Dor. ἐσλός pro ἐσθλός.
- K. Ion. & Dor. δέξαι pro δέξασθαι.
- Λ. Dor. κάλιον pro κάλλιον, parallepſis. Ionicè item.
- Σ. Att. νομιῶ pro νομίσω. Ion. ὄπιθεν pro ὄπισθεν. Dor. ὄπιθεν pro ὄπισθεν. qui aſperum ſpiritum illum loco ſequ. vocali inſcribunt, vt Pamphilij, Eretrienſes, Lacones πούσται pro ποιήσασθαι. ἐργάς pro ἐργ...
- P. Dor. σκᾶπτον pro σκῆπτρον.
- T. Ion. κέρεος pro κέρατος.
- SYLLABA, A: Poet. ἐλάς pro ἐλάσας, γλακτοφάγοι pro γαλακτοφάγοι. Sic & Maced. κεβλή pro κεφαλή.
- E. Att. νηρῆδας pro νηρείδας. Dor. ἐδύμεναι pro ἐδέμεναι. Poet. ἔπλε pro ἔπελε. Ion. φέρτε pro φέρετε. Aeol. ἶρον pro ἱερόν.
- O. Att. οἶμαι pro οἴομαι. Dor. μενέλας pro μενέλαος. Aeol. ἀγνώκαμες pro ἀγνοήκαμεν. Poet. τίπτε pro τί ποτε.
- Ω. Att. & Poet. ἑκάτερθεν pro ἑκατέρωθεν.
- EI. Att. ὄφλω pro ὀφείλω.
- Eυ. Dor. κέλομαι pro κελεύομαι.
- Δα. Att. vt, οἶσθα pro οἶδας θα.
- Μο. Dor. ὀπάτριος pro ὁμοπάτριος. Ion. ἄβροτες pro ἀμβρότες.
- Μη. Aeol. ὄρσεν pro ὁρμήσεν. Ion. οἶμα pro οἴμημα.
- Νι. Poet. ἀλωνα pro ἀνεμώνη.
- Ρε. Ion. ἔξαιτος pro ἐξαίρετος.
- Το. Laconicè & Creticè. αὖς pro αὐτός.
- Eſt etiam poetica Syncope compoſitorum notanda: de qua ſuo loco.

Fine; minuitur dictio vel

- LITERA: N. Att. ἄλλο pro ἄλλον. Aeol. ὄπισθα pro ὄπισθεν. Iones ν ἐφελκυστικὸν non addunt; vt nec Attici veteres Poetæ, πρόσθε pro πρόσθεν. Syracuſij ν auferunt ſubſtituto iota. ἐσδοῖ pro ἐσδεῖν.
- Σ. Dor. ὁ pro ὅς. Aeol. ὁ pro ὅς. Poet. πολλάκι pro πολλάκις. Maced. κοπαίρα pro κοπαίρας.
- SYLLABA: A. Dor. πάρ pro πάρα. Poet. ἄνυλυ pro ἀναλύω.
- E: Poet. λῖς pro λέων.
- I. Atticè, vt, πρῶ pro πρωΐ.
- Μα. Dor. δῶ pro δῶμα.
- Να. Att. κρείττω pro κρείττονα. Ion. κυκεῶ pro κυκεῶνα.
- Νον. Att. vt κάρα. Ion. κάρη pro κάρηνον.
- Μεον. Dor. κεῖ pro κείμενον.
- Βδα. Dor. λάμ pro λάμβδα.
- Σα. Att. βασιλίς pro βασίλισσα.
- Σι. Ion. σφί pro σφισί.
- Τα. Ion. ἱδρῶ pro ἱδρῶτα. Dor. κέρα pro κέρατα.
- Τος. Atticè, vt πρέπον pro πρεπόντως, vt ait Corinthus, quod tamen negat Stephanus.

Hh. Qualitas dictionū per dialectos variata, comprehendit in ſe mutationem literarum; & eam tum

- Ordinis, qui turbatur, vt poſteriores praeant, praeuntes ſequantur, quod per Hyperbaſin & Metatheſin ab Ionibus fit, Doribus, Aeolibus & Poetis: vt ſuo loco exemplis oſtenditur.
- Figuræ, per ἀντιστοιχίαν, quam Enallagen vocat Grāmaticus. Mutatur ergo
  - Vocalis vel
    - Vna tantum
      - A in
        - E, Atticè λεὼς pro λαός. Ion γέρεμα pro γάρεμα. Dor. ἄτερ⊗ pro ἕτερ⊗. Aeol. λεγόμεθεν pro λεγόμεθα. addito ν.
        - H, Att. ἠνεσχόμην pro ἀνεσχόμην. Ionicè α mutatur in η, ſi ſit longum: quanquam apud poſteriores etiam breue α in η abeat: θύρη pro θύρα. Dor. pro ταγὸς ταγὸς. Aeol. ἀήρ pro ἀήρ. Poet. βῆσσα pro ſilua Creticè, ἦρας pro ἄρας. Bœot. προσῆκεν pro προσῆκεν. Sicul. φῆμη pro φῆμη.
        - O, Att. ὄστριφις pro ἄστριφις. Aeol. στροτὸς pro στρατός. Poet. ὁρόω pro ὁράω.
        - Υ Dor. σύρξ pro σάρξ. Aeol. σύρκας pro σαρκας. Doricè item.
        - Ω Att. κρώζω pro κράζω. Ion. χρέω pro χρέα. Poet. δρώω pro δράω. Bœot. ἄριστ⊗ pro ἄριστ⊗. aut Etym.
        - AI. Aeol φαισι pro φασι.
        - EA. Ion. σφέας pro σφᾶς.
      - E in
        - A. Ion μέγαθ⊗ pro μέγεθ⊗. Dor. τράχω pro τρέχω. Aeol. ὄπιθα pro ὄπιθεν. Att. ἄτερ⊗ pro ἕτερ⊗.
        - H, Att. ἠδυνάμην pro ἐδυνάμην. Ion. θηίδαντο pro θεάσαντο. Aeol. ἀχιλλῆος pro ἀχιλλέ⊗. Poet. ἀῆτος pro αἐτός.
        - I, Att. ὁδὶ pro ὁδέ. Ion. ἱστίη pro ἑστί⊗. Bœot. ἰώ pro ἐγώ. Cret. ἰς φάρ⊗ pro ἐς φάρ⊗.
        - Υ in contractionibus Atticè: vt, τοὔνδυμα pro τὸ ἔνδυμα.
        - O, Att. πέπομφα pro πέπεμφα. Dor. λαῶν pro λαῶν. Aeol. ὀδόντα pro ἐδόντα.
        - Ω Dor. νικεῦ pro νίκαι. Poet. τρωπάω pro τρέπω.
        - AI. Atticè: vt, δαὶ pro δὴ.
      - H in
        - A. longum Atticè: vt, ὑγιᾶ pro ὑγιῆ. Ion. in α breue κάλη pro κάλη, λελακυῖα pro λελακυῖα. Dor. in α longum σελάνα pro σελήνη, δᾶμ⊗ pro δῆμ⊗. Aeol. etiam & Bœoti, πύλα pro πύλη, pleno huius literæ ſono delectati.
        - E, Att. νεώς pro ναός. Ion. in paucis ἑωυτῷ pro ἑαυτῷ. Dor. ἄρες pro ἄρης. Poet. κεστρὸς pro νοστρός. Aeol. ἀδικεῖσαι pro ἀδικοῦσαι.
        - I. Bœot. πιδ' ἔκ, vnde πιδάξ pro πηδ' ἔκ. Etymol.
        - Ω. Ion. ἀρωγός pro ἀρηγός. Dor. τὼς μελλόντως pro τοῖς μελλόντοις. Atticè, ὤχυκα pro ὤχηκα.
        - AI. Ion. & Poet. νικαίη pro νίκη, aſſumpto α. Laconicè βλαιτὰ pro βλωτά. Dor. τίθαιμι pro τίθημι. Hoc etiam Aeolis tribuunt.
        - EI, Att. κεῖρυλ⊗ pro κήρυλ⊗. Aeol. πέλλεις pro πολλείς. Ion. πλειολόντια pro πλειολόντι, aſſumpto α. Dor. τίθεικα pro τίθηκα. quod etiam Bœoti agunt, quorum eſt proprium η in ει commutare nimirum, vt Anteſign. annotat, vbi Dores ſeruant η: vbi verò mutant in α, tunc ſeruare η.
        - EA. Att. ἠλακα pro ἦλακα. Poet. ἀέγλην pro ἔγλην.
        - EE, Dor. φιλεῦσι pro φιλῆσι. Etymol.
        - EY Poet. ἄρδυς pro ἄρης.
      - I in
        - E, Ion. ὄφεϊ pro ὄφῖ. Aeol. ἀδίκαστος pro ἀδίκαστος. Atticè, ἰερεὺς pro ἱερεύς.
        - H, Ion. κονίη pro κονία. Aeol. ἀκτίνη pro ἀκτίν.
      - Υ in
        - H, Aeol vide tabulam propriam.
        - I. Aeol. ἴψηλος pro ὕψηλος.
        - Ω, Aeol. ὤψηλος pro ὕψηλος.
      - O in
        - A. Aeol. ἄστα pro ὄζω. Dor. εἴκατι pro εἴκοσι. Cret. ἄνασος pro ὄνειρος.
        - E Dor. ἀνδρεφόνος pro ἀνδροφόνος. Aeol. πρές pro πρός.
        - I Atticè. vt, δίουξ pro δέυρο.
        - Υ, Aeol ὄνυμα pro ὄνομα.
        - Ω. Att. δύω pro δύο. Ion. δῶρα pro δῶρο. Dor. ὧρος pro ὅρος. Aeol. ὤμοιος pro ὅμοιος. Poet. δύω pro δύο.
        - H. Poet. θεητόκος pro θεοτόκος.
        - EY. Poet. ὑδρεύχοος pro ὑδροχόος.
        - OI. Dor. ποιεῖ pro ποεῖ.
        - OY, Dor. ἔρχομαι pro ἔρχομαι.
      - Ω in
        - A productum. Dor γελᾶν pro γελῶν. Aeol. quoque Bœot. ποσειδᾶν pro ποσειδῶν. Tarentini ἄτα pro ὦτα. Cret. ἄλαξ pro ἄλαξ metatheſi. Siculè etiam ἐτύψα pro ἐτύψω, vt quidam volunt.
        - O. Aeol ὄρα pro ὥρα. Poet. ἀβρύχορος pro ἀβρύχωρος.
        - AO. Ion. σάοφρον pro σώφρων Poet. φάος pro φῶς.
        - OY, Lac. ἀπίσουξιν pro ἀπίσωσιν.
        - EY, Dor. ἠγάπευν pro ἠγάπων.
        - EΩ Ionice. vt, τιθέω pro τιθῶ.
        - OI. Syrac. ἄξοι pro ἄξω.
    - Plures, quæ vel in vnam ſolam, vel in diphthongum abeunt. de quibus Ii.
  - Diphthongi. Kk. Conſonantes. Ll.

Ii. Plures quoque Vocales cum aliis permutantur.

- AEI in H ſine iota ſubſcripto, Attice & Dorice: ut, πεινῆς pro πεινᾶς, διψῆς pro διψᾶς.
- AE in
  - H, Dor. ἴζη pro ἴζαε, ἐγέλης pro ἐγέλαες, κερνῆς pro κερνάεις. Attici quoque in aliquibus verbis idem agunt, ut τιμῆς pro τιμάεις.
  - OY, Att. πειρακούτατος pro πειρακοτάτης.
- AO in Ω. Att. ἴστω pro ἴσταο.
- EA in
  - A, Att. πειρεαῖ pro πειραίεα. Dor. θᾶσαι pro θέασαι.
  - H, Ion. συνῆπε pro συνέπεα. Dor. κρῆς pro κρέας. Aeol. item Poet. βασιλῆ pro βασιλέα.
- EE in EI. Ion. ἔφεες pro ἔφεις. Poet. δημοσθένεες pro δημοσθένεις.
- EÏ in EI. Att. πηλεΐδης pro πηλείδης.
- EO in
  - EI, Att. δεῖν pro δέον.
  - EY. Ion. πλεῦνας pro πλέονας. Dor. ἄρευς pro ἄρεος. Poet. πόλευς pro πόλεος.
  - OY, Att. ἐπιθοῦ pro ἐπιθέου, extrito, ε.
- EΩ in Ω. Att. πειραιῶς pro πειραιέως.
- HÏ in H cum iota ſubſcr. νηρῆδα pro νηρηΐδα.
- IÏ in I longum. Ion. ἱρὸς pro ἱερός.
- OA in Ω. Ion. βῶξ pro βόαξ. Dorice item.
- OE in OY, Att. φυτουργὸς pro φυτοεργός.
- OÏ in OI, Att. οἶς pro ὄϊς.
- OH in Ω. Ion. βῶσα pro βοῆσα.
- OO in OY, Attice ut, δίδου pro δίδοο, δίδοε.
- ΩH in A, Dor. σῳζᾶν pro σῳζωήν.
- ΩÏ in Ω cum iota ſubſcr. λῷον pro λωΐον, Attice.
- OI in ΩÏ, Boeot. γελωΐος pro γελοῖος.

Kk. Diphthongi ſimiliter tranſmutantur, & quidem

Propriæ.

- AI in
  - H cum iota ſubſcr. Att. ἐμήνατο à μεαίνω. Ion. αἰνεῖης pro αἰνείας. Poet. ςῆλαι pro ςῆλαι. Boeot. ποιεῖσθαι pro ποιεῖσθαι, ubi iota non ſubſcribitur.
  - AÏ per diæreſin. Aeol. παῖς pro παῖς, in monoſyllabis.
- AY in
  - A, Dor. νᾶν pro ναῦν.
  - Ω, Dor. ὦλαξ pro αὖλαξ. Ion. τρῶμα pro τραῦμα.
  - HY, Ion. νηῦς pro ναῦς.
  - OY, Dor. τῶτας pro ταύτας.
  - OY, Ion. θῶμα pro θαῦμα. vel etiam αὐ diſſoluitur.
- EI in
  - A, ut, Dorice κλᾶδας pro κλεῖδας.
  - H cum iota ſubſcr. Att. βασιλῆς pro βασιλεῖς. Dor. τῆνος pro κεῖνος. Aeol. ἦλθον pro ἦλθεν, etiamſi iota non ſubſcribatur. Boeot. χέφυ à χεῖφυ, ut Etymol. Lac. λύκη pro λύκειος.
  - EA, Ion. ποιέαται pro ποιεῖται.
  - EE, Ion. σφέες pro σφεῖς. Poet. ἐέργω pro εἴργω.
  - EY, Ion. πλεῦν pro πλεῖν.
  - EI, Aeol. ἀργύεις pro ἀργεῖος. Poet. θέϊος pro θεῖος.
  - EΩ. Att. ἀφέωκα pro ἀφεῖκα.
  - HI, Att. κλῇδα pro κλεῖδα. Ion. πηλῆϊδης pro πηλείδης.
  - OI. Aeol. ὄνοιρος pro ὄνειρος.
  - AI, Dor. φθαίρω pro φθείρω. Cret. ἄναιρος pro ὄνειρος.
- EY in
  - H. Aeol. ἰρφη pro ὀρφεῦ. Ἀχίλλης pro Ἀχιλλεύς.
  - Ω. Ion. ἐκπλώσας pro ἐκπλεύσας.
  - EY, Poet. εὔζωος pro εὔζωος.
  - OY, Doricè. ut, ἔωσα pro ἔευσα.
  - HY, Att. ηὐχόμην pro εὐχόμην: & in HY. Poet. & Ion. ἠὔκομος pro εὔκομος.
- OI in
  - EI, Att. δυεῖν pro δυοῖν.
  - OÏ. Aeol. κοΐλος pro κοῖλος.
  - Ω cum iota ſubſcr. Att. μεμνῴμην pro μεμνοίμην. Dor. πυρφόρῳς pro πυρφόροις.
- OY in
  - Ω, Att. μεμνῄμην pro μεμνεύμην. Dor. & Aeol. μῶσα pro μοῦσα. Ion. ὦν pro οὖν. Boeoticè quoque. Sic ὤνεκα pro οὕνεκα ab ὤτερον. Etymol.
  - A, Dor. αἰνεῖα pro αἰνεῖου.
  - H. Aeol. φοξηλήμων pro φοξουλήμων.
  - AO. Aeol. αἰνείαο pro αἰνείου. Boeot. idem.
  - EO. Ion. ἐμέο pro ἐμοῦ.
  - EΩ. Ion. βορέω pro βορέου.
  - EY, Aeol. λαλεῦσα pro λαλοῦσα. Dor. φιλεῦσι pro φιλοῦσι.
  - OA, Ion. χρόα pro χροῦ.
  - OI. Dor. μοῖσα pro μοῦσα. Aeol. χρυσοῖσι pro χρυσοῦν.
  - OO, Ion. ῥόος pro ῥοῦς.
  - OIO, Ion. & Poet. λόγοιο pro λόγου. Attice item & Doricè.

Impropriæ, quas Dores in ſimplices Vocales mutant, ablato iota ſubſcripto: ᾳ in α, ῃ in η, ῳ in ω. Præterea

- A cum iota ſubſcr. in
  - H cum iota ſubſcr. Ion. mutatur. αἰνείῃ pro αἰνείᾳ.
  - AÏ. Aeol. βοαῖς pro βοᾷς.
  - HI, Ion. ῥηΐδιον pro ῥᾴδιον.
- H cum iota ſubſcr. in
  - EI, Att. βούλει pro βούλῃ.
  - HI, Ion. χρηΐζειν pro χρῄζειν. Poet. κληΐδας pro κλῃδάς.
  - A cum iota ſubſcr. Dor. ᾆγε pro ᾖγε.
- Ω cum iota ſubſcr. in
  - ΩI. Ion. τῶι λόγωι pro τῷ λόγῳ.
  - OI, Boeot. ἡρωΐος pro ἡρῷος. Syrac. ἀρμοῖ pro ἀρμῷ.

SYNOPSIS.

Consonantium variationes & mutua permutationes diversæ sunt. Nam quoad

- **Mutas,**
  - Iones hoc habent ferè peculiare, ut mutent Tenues in Densas, & Densas in Tenues vicecersa. ἐνθαῦτα pro ἐνταῦτα. δέκομαι pro δέχομαι.
  - Poetæ mutant tenues & aspiratas in medias δίδαγμαι pro δίδαχμαι, οἰκαμβράζομαι pro ἰχχμαι.
  - Π in
    - K. Aeol. κόσσι pro πόσοι. Ionum interrog. & relatiuum maximè. κῶς pro πῶς.
    - Φ. Dor. κῆ φα pro ἤ πη. At ἀτφαρεκὴς pro ἀτπαρεκής.
    - M. Aeol. ματὰ pro πετὰ. Maced. ἀμαλὸς pro ἁπαλός.
  - K in
    - Γ. At. γνάφειν pro κνάφειν, γνάφαλλον pro κνάφαλλον.
    - Ξ. Bœot. εἴξοσι pro εἴκοσι apud Aristoph.
    - T. Dor. τίνος pro κεῖνος.
  - T in
    - Θ. At. aut Cantinus κολάκευθα pro κολάκευμα: contrarium Io. Grammat.
    - K. Dor. ὅκα pro ὅτε, ἄλλοκα pro ἄλλοτε.
    - N. Dor. τεσσαρενίς pro τεσσαρτίς.
    - Π. Dor. & Cret. σπάδιον pro στάδιον. Aeol. πίσυρες, πέτταρες pro τέσσαρες.
    - Σ. Cypri σίζολε pro τίζολε. Hesychius. Megarenses σὰ pro τὰ, id est, τινὰ, σάμαν pro τίνα μάν.
    - Δ. Doricè θῆμος pro θέμιτος.
  - Ττ in Πτ. Maced. ἀπτὰ pro ἀττά.
  - Ππ in
    - Z. Dor. νίζω pro νίπτω. Etymol.
    - Σσ. Aeol. ἱμάσσω pro ἱμάπτω.
  - B in
    - Δ. Dor. ὀβελὸς pro ὀδελός. Aeolicè quoque.
    - Γ. γλέφαρα pro βλέφαρα, Atticè, Ionicè etiam. φύζα pro φυγή.
    - Z. Aeol. ζέρεθρον pro βέρεθρον. Ionibus hoc alij tribuunt alij Doribus.
    - Λ. Att. βολιτος pro βόλιτος.
    - M. Dor. μασφεύς pro βασφεύς. Etym. Aeol. βάρμιτος pro βάρβιτος. Etym.
    - Π. Creticè ἀβλαπὴς pro ἀβλαβής.
  - Γ in
    - B. Bœot. βανῆκες pro γυναῖκες.
    - Δ. Dor. δνόφος pro γνόφος.
    - Z. Aeol. ὀλίζον pro ὀλίγον. Doricè φύζα pro φυγή.
  - F in B Pamph. Lacones, Cretenses ἀβῶρ pro ἀΓώρ, βαζέλιος pro ἀΓέλιος.
  - Δ in
    - Γ. Poet. κρόγυον pro κρόδυον.
    - B. Aeol. βελέαρ pro δέλεαρ. Bœoti & Aeolij βελφῖνες pro δελφῖνες dicunt.
    - Z. Dor. ἀζυγής pro ἀδευγής. Aeol. ζία pro διά.
    - Θ. Dor. ψύθος pro ψεῦδος. Aeol. θάλος pro δάλος.
    - T. Att. ἐντελέχεια pro ἐνδελέχεια.
    - Σ. Atticè, ὀσμὴ pro ὀδμή.
  - Φ in
    - Π. At. ἀμπὶ pro ἀμφί.
    - B. Siculi & Macedones βῶ pro φῶ, κέβος pro κῦφος, κεβλὴ pro κεφαλή.
  - X in
    - K. Siculi. κιτὼν pro χιτών. Hoc Dorienſibus tribuit Gram.
    - Ξ. Att. δίξα pro δίχα. Aeol. τρίξα pro τριχῇ. Hoc etiam Ionibus tribuit Corinthus.
    - Φ. Aeol. αὐφένα pro αὐχένα.
  - Θ in
    - Σ. Att. κλαυσμὸς pro κλαυθμός. Dor. σιὸς pro θεός. Lac. σιὸς pro θεός.
    - T. Att. κελεύω pro κελευσθέω. Aeol. κατθάνε pro καθάνε.
    - Δ. Maced. teste Etym. ἀ θέλω enim fit δέλω, ἔλδω & ἔελδωρ.
    - Φ. Att. φλᾶν pro θλᾶν. Aeol. quoque.
    - X. Dor. ἄρνιχα pro ὄρνιθα.
- **Liquidas,**
  - Λ in
    - Γ. Att. μόγις pro μόλις.
    - N. Dor. φίντατος pro φίλτατος.
    - P. Att. κρίβανος pro κλίβανος.
  - M in
    - B. Aeol. βέλλω pro μέλλω.
    - Π. Aeol. παθεῖν pro μαθεῖν & MM in ΠΠ. ὄππατα pro ὄμματα.
    - Σ. Att. πέφασμαι pro πέφαμμαι.
  - N in
    - Λ. Att. πλεύμων pro πνεύμων.
    - Σ. Der. τύπτομες pro τύπτομεν. Aeol. φρόνεις pro φρονεῖν. Cret. ἴς pro ὤν.
  - Ρ in
    - Σ. Att. μυρσίνη pro μυῤῥίνη.
    - K. Der. μικκὸν pro μικρόν.
- **Duplices,**
  - Z in
    - Δ. Att. & Aeol. κνίδω pro κνίζω. Doricè, ἔρδω pro ἔρζω. in ΔΔ. Bœot. & Lacon. μάδδα pro μάζα.
    - Σδ & Δσ. Dor. & Aeol. συρίσδω pro συρίζω, δσεὺς pro ζεύς.
    - Σσ. Dor. μάσσα pro μάζα à μάσσω, Etym. Tarentini σαλπίσσω pro σαλπίζω dicunt.
    - Ττ. Att. συρίττειν pro συρίζειν.
  - Ξ in Κσ vel σκ. Aeol. σκίνος vel κσίνος pro ξένος. Item in Σ, Atticè, ut, παίσω pro παίξω.
  - Ψ in Πσ vel Σπ. Aeol. πίλοπς pro πίλοψ, σπαλὶς pro ψαλίς.
- Solitarium Σ. hoc sui priuati iuris esse Grammatici dicunt. Vide Mm.

Mm.
Σ pariter in alias conſonantes mutatur vel

- Simplex, *in*
  - Δ. *Att.* πίφραδ᾽ μαι *pro* πέφρασμαι. *Dor.* ἰδ᾽μὰ *pro* ὀσμή. *Aeol. quoque.*
  - K. *Baeot.* ἴδ᾽ *uxa pro* ἴδ᾽ ως. *Lac.* ἀκκὸρ *pro* ἀσκός.
  - P. *Ar.* ἄρρλω *pro* ἄρσλω. *Aeol.* μάρτυρ *pro* μάρτυς. *Lac.* ἀκκὸρ *pro* ἀσκός. *Elei* ἵππορ *pro* ὁ ἵππος *dicunt.*
  - T. *Ar.* πιῦτλον *pro* σεῦτλον. *Dor.* φατὶ *pro* φασί. *Ae.* τὺ *pro* σύ. *Baeot.* ἴτ[illegible] *pro* ἴσ[illegible]. *Lac.* πλατίον *pro* πλησίον.
  - Θ. *Ae.* μελιθμός *pro* μελισμός.
  - Ξ. *Ae.* ξύμπας *pro* σύμπας. *Dor.* καθίξας *pro* καθίξας.
  - N. *Ae.* νεννάλων *pro* νεοπηλός.
- Duplex, *in*
  - Z. *Dor.* νίζω *pro* νίσω. *Ae.* μίζων ἀ μίσων. *Etym. Tarentini* πλάζω *pro* πλάσσω *dicunt, Iones* δίζα *pro* δισσά, *teste Grammatico.*
  - Ξ. *Ion.* διξά *pro* δισσά, τριξὰ *pro* τρισσά.
  - Ττ *Ar.* ἐλάττων *pro* ἐλάσσων. *Baeot.* φράττω *pro* φράσσω, *apud* Corinnam. *Et hanc mutationem potius Baeoticam eſſe quàm Atticam dicit* Caninius, θάλαττα, πίττα, μαλάττω, θάττων.

Cc.
Syllabarum, *affectiones Proſodiæ reſpectu iam recenſenda, cum quæ literarum ſint ſatis ſupérque oſtenderimus. Attendenda eſt tum*

- Quantitas. *Heic Poetæ pro ſua agunt libertate producendis vel corripiendis metri gratia ſyllabis. Reliqua* Dialectorum *vel*
  - Producunt *correptas*
    - Ancipites. *Attici* α *&* ἀλήθεια ὄρνις. *Dores,* ι *&* υ. ὕδωρ, λύς.
    - Natura, *Attici: vt id poſſunt legitimè, formam mutant brevium,* ο *in* ω βασιλῶς *pro* βασιλέος. *Sunt enim Atticorum propria productiones.*
  - Corripiunt *productas*
    - Ancipites. *Id inprimis etiam* Comici *&* Tragici *Attici, ſed Iones etiam: vt &* Dores, *deſinentia in* ας. νεάνας.
    - Natura, Ioni *hac vſitata ſunt correptiones longis in breves mutatis:* νίας *pro* νῆας, ζώω *pro* ζωή.
- Accentus. *Hunc mutant & tranſponunt plures dialecti,* Attica, Ionica, Dorica, Æolica *Poetarum item, pro cuiuſque terminationis varietate: quod in ſingularum tabulis, quæ conſulenda ſunt, nonnihil eſt adumbratum, & quotidiana lectione obſervari poterit.*
- Spiritus. *Hunc*
  - Attici, *non prima tantùm ſed & reliquis inſcribunt: vt,* ῥόος ταῶς. *Vltimæ & penultimæ in polyſyllabis: vt,* ἀμφίαλος.
  - Iones *ſpiritus aſperum in tenuem mutant: vt,* κιθὼν *dicunt pro* χιτῶνα *Etym.*
  - Æoles, *ſi denſus ſit vel aſper penitus ignorant, & eius loco nonnunquam ſuum vſurpant digamma: vt,* ϝαγὸς, *non* ἁγνός. Ϝελένη *pro* ἑλένη.
  - Poetæ *aſperum etiam modò ſolitariò relinquunt: vt,* ἄρπαξ *pro* ἅρπαξ.
  - Dores, *Argiui* Lacones, *Eretrienſes,* Oropij, *teſte Etymologo in locum ſigma, per Syncopen abiecti, denſum ſpiritum ſequenti vocali inſcribunt: vt,* παῖ-ναῖ *pro* παίσας.
- Apoſtrophus. *Hunc* Attici *amant vocalis initialis ſiue iungantur dictiones, ſiue maneant ſolutæ: vt,* ὤναξ *pro* ὦ ἄναξ. ὦ᾽γαθὲ *pro* ὦ ἀγαθέ. *Iones item, qui huius adminiculo* ν *attractiui neceſſitatem eleuant Poetæ negligunt.*

SYNOPSIS.

Dd. Generatim *hactenus Dialectorum varietatem, quæ literas, quæ ſyllabas occupat, delineavimus. Eandem iam ſpeciatim in ſingulis orationis partibus ita conſiderabimus, ut quæ in privatis ſingularum tabulis dicta fuêre, heic uno quaſi faſce comprehenſa, gratæ brevitatis ergô ſimus prolaturi. Ergo*

- **ARTICVLVS** *conſiderandus eſt*
  - Præpoſitivus: *cuius affectio eſt vel*
    - Communis *cum nominibus quibuſcum iungitur:* Vt, τοῖς λόγοις *pro* τῷ λόγῳ *Attice. Ion et Dor.* τᾶς μελίσσας *pro* τῆς μελίσσης. *Dor.* τᾷ μελίσσᾳ *pro* τῇ μελίσσῃ *Dorice.* τῶν ἀρετέων *pro* τῶν ἀρετῶν *Ionice:* τοῖσι λόγοισι *pro* τοῖς λόγοις *Attice, Ionice, Dorice:* τῶν μωσάων *pro* τῶν μουσῶν *Aeolice, &c.*
    - Propria,
      - Attici *per paragogen adiiciunt voces completivas,* δή, γε, μέν, περ: *Vt,* τόνγε *pro* τόν.
      - Dores *nominativis pluralibus* οἱ *&* αἱ *addunt per πρόσθεσιν* τ: *Vt* τοί *pro* οἱ, ταί *pro* αἱ.
      - *Poetæ articulum quandoque ad nominis variationem non mutant. Vt,* τῷ λόγοισι *pro* τοῖς λόγοις.
  - Compoſitus.
    - Ὅδε.
      - *Attici* ε *mutant in iota acutum,* ὁδί, ἡδί, τοδί, τουδί, τηδί, τωδί &c. *Aeoles dicunt* ὅδυ, ἥδυ, τόδυ.
      - Poetæ *dativo plurali per paragogen addunt* σι: *Vt,* τοῖσδεσι *vel* τοῖσδεσσι *pro* τοῖσδε.
    - Ὅστις. *Hæc habet in*
      - Nominativo *Dorice* ὅτις *pro* ὅστις: *Aeolice* ὅτις.
      - Genitivo *Attice* ὅτου *pro* οὗτινος: *Ion.* ὅτευ: *Dor.* ὅτῶ: *Aeo.* ὅτω: *Poet.* ὅττεο.
      - Dativo *Att.* ὅτῳ *&* ὁτῳοῦν *&* ὁτῳδήποτε *pro* ᾧτινι: *Ion,* ὅτεῳ *Aeol.* ὅτῳ *vel* ὅττεῳ.
      - Accuſativo *Aeol.* ὅτινα *pro* ὅντινα: *Poet.* ὅτινα *abiecto* ν. *Aeoles quinetiam* ὅτινα *dicunt in utroque genere & maſculino & fæmin. teſte Sophoclis ſcholiaſte.*
      - Plurali *Nominativo Poet.* ὅτις *pro* οἵτινες.
      - Genitivo *Ionice* ὁτέων *pro* ὧντινων.
      - Dativo *Ionice* ὁτέοισι *pro* οἷστισι.
      - Accuſativo *Poet.* ὅτινας *pro* οὕστινας. *Et in neutro Attice & Ionice* ἅττα *vel* ἄσσα *pro* ἅτινα.
  - Poſtpoſitivus.
    - Attici *adiiciunt particulam* γε: *Vt* ὅγε *pro* ὅ.
    - Iones *præfigunt literam* τ, *excepto nominativo* ὅς *&* ἥ. *Vt,* τῷ *pro* ᾧ, τῆς *pro* ἧς, τοί *pro* οἵ. *Dicunt etiam* ὧν *pro* ἥ.
    - Dores *nunc abiiciunt à maſculino* ς, *& dicunt* ὅ *pro* ὅς, *unde* ὅτις *pro* ὅστις: *nunc præfigunt* τ, *Ionum more, excepto nominativo* ὅς *&* ἥ. *Vt,* τῷ *pro* ᾧ, τῶν *pro* ὧν.
    - Aeoles *dicunt* ὅ *pro* ὅς *neglecta aſpiratione, unde etiam* ὅτις *pro* ὅστις.
    - Poetæ *pro* ὅς *dicunt* ὅσ.
    - Conſentit *etiam hic Articulus iis declinationibus ſecundum quas inflectitur: Vt Dorice* ἁ *pro* ἥτις *vel* ἅτις *vel* ἧς *pro* ἇς *Attice, Ionice, Dorice.*
- **NOMEN,** *cuius accidentia diverſimodè habent ſecundum proprietates Dialectorum.*
  - Qualitas. *Adiectiva nova fingunt Poetæ: Vt,* λιγύτερα *à* λίγυς, πρέσβειρα *à* πρέσβυς.
  - *Species Derivativa*
    - Comparativa *&* Superlativa.
      - Attici *formant Comparativos & Superlativos, 1. in* αίτερος *&* αίτατος: *Vt,* πεφαίτερος, περαίτατος *pro* περαιότερος, περαιότατος: φιλαίτερος *pro* φιλώτερος. *2. In* ίστερος *&* ίστατος: *Vt,* λαλίστερος, λαλίστατος *pro* λαλώτερος, λαλώτατος. *3. In* ύτερος *&* ύτατος: *Vt,* βραχύτερος, βραχύτατος *pro* βραχίων, βράχιστος. *4. In* ων: *Vt,* βέλτερον *pro* βελτίων, πλεῖν *pro* πλεῖον. *5. In* ων: *Vt,* μάσσων *pro* μείζων. *Nonnunquam etiam per metaplaſmum dicunt* θάττων *pro* θάσσων, ἐλάττων *pro* ἐλάσσων.
      - Iones *Comparativos & Superlativos terminant, 1. in* ίστερος *&* ίστατος: *Vt,* δικαιέστερος, δικαιέστατος *pro* δικαιότερος *&c.* ῥαδιέστερος *pro* ῥᾴδιον. *2. In* ίτερος. *Vt,* ῥηίτερος *pro* ῥᾳδιέστερος. *3. In* έων: *Vt,* πλεῦν *pro* πλεῖον *&* πλέον.
      - Dores *pro* κάρτερος *dicunt* κάρρων: *pro* βελτίων βέλτιον, *quod alii tribuunt Atticis. Nonnullorum etiam comparativorum penultimam in* ω *vertunt: Vt,* ὄσσων *pro* ἐγγίων, βράσσων *pro* βραδίων, βάσσων *pro* βαθίων. *Per metaplaſmum item* κρέσσων *dicunt pro* κρείσσων, πλέων *pro* πλείων. ἄσσον *pro* ἔγγιον. πλειῶ, *et* ἀμφιεῖον *nonnulli pro* πλέον.
      - Poetæ *novos comparativos & ſuperlativos, ab uſitatis poſitivis, vel nominibus vel etiam aliis orationis partibus formant: tum etiam à comparativis & ſuperlativis: Vt,* κακώτερος *à* κακός *pro* κακίων: ἀρείων *ab* ἄρειος: ἀγαθώτατος *ab* ἀγαθός: χερειότερος *à* χερείων *comparativo:* χερειότατος *à* χείριστος *ſuperlativo. Per metaplaſmum etiam* πλέων *dicunt pro* πλείων, ῥῆας *pro* ῥᾴδιος *&c.*
    - Poſſeſſiva.
      - Apud *Atticos ſi Poſſeſſivorum nominum duplex ſit terminatio, altera magis eſt in uſu: Vt,* ἀνθρωπεία φύσις *potius dicunt quam* ἀνθρωπίνη.
      - Ionico *more nonnulla poſſeſſiva teſte Corintho amittunt iota. Vt,* ἀργύρεος *pro* ἀργυρεῖος, χρύσεος *pro* χρυσεῖος.
    - Diminutiva.
      - Attici *diminutivis gaudent, & libentius dicunt* λοπάδιον *quàm* λοπάς, προβάτιον *quam* πρόβατον.
      - Dores *nonnulla peculiaria habent:* φωΐτις *amiculas,* πυῤῥίχος *rufulus.*
    - Denominativa. *Hæc Numeralia*
      - Attici δυοῖν *dicunt pro* δύο.
      - Iones *per metaplaſmum* τέσσερες *dicunt pro* τέσσαρες, τεσσεράκοντα *pro* τεσσαράκοντα, εἴκοσι *pro* εἴκοσι.
      - Dores *dicunt* τέτορες *pro* τέσσαρες, εἴκατι *pro* εἴκοσι, δίχθα *pro* δίχη *&c.*
      - Æoles τέρτος *dicunt pro* τρίτος, πίσυρες *pro* τέσσαρες, ἴα *pro* μία, πέμπε *pro* πέντε.
      - Poetæ δοιώ *&* δοιοί *dicunt pro* δύο, πίσυρες *pro* τέσσαρες, δυωκαίδεκα *pro* δώδεκα. *Dicunt etiam* δύο *per omnes caſus, pro* δυοῖν *dicunt* δυοῖ, *& in genitivo plurali* δυῶν.
    - Verbalis, *Attici nonnulla habēt peculiaria verbalia: Vt* βλέμμα *pro* βλέψις, δεῖγμα *pro* δεῖξις.
    - Patronymica.
      - Attici πηλείδης *dicunt pro* πηλεΐδης, περσείδης *pro* περσεΐδης.
      - Iones *terminant Patronymica in* ων. *Vt* κρονίων *pro* κρονίδης, πηλείων *pro* πηλείδης. *Nonnunquam etiam alterum derivant ab altero. Vt,* πηληϊάδης *à* πηλείων.
      - Aeoles, *quæ in* ίδης *deſinunt, mutant in* άδιος. *Vt,* ὑῤῥάδιος *pro* ὑῤῥίδης.
      - Poetæ *uſitatis Patronymicis inſerunt per epentheſin* α *vel* η. *Vt,* πηληϊάδης *pro* πηλείδης, καδμηΐς *pro* καδμίς. *Nonnunquam etiam ſyncope utuntur. Vt,* ἀτρείδης *pro* ἀτρεΐδης.
  - Reliqua, *de quibus ſequenti ſigno Nn.*
- **RELIQVAE** *partes.* Pronomen, *vide ſig. Oo.* Verbum *Pp.* Participium *Qq.* Adverbium, Præpoſitio, *&* Coniunctio *ſig. Rr.*

Nn. Reli

Nn. Reliqua accidentia Nominis ſunt

- **Genus.** *Hoc ſecundum dialectorum proprietatem diuerſum eſt Nominis*
  - **Adiectiua:**
    - Attici *deſinentia adiectiua in ος trium generum, inprimis compoſita & deriuata, communia efficiunt: ut ὁ καὶ ἡ κόσμιος.*
    - Iones *& Dores Atticorum morem communis generis obſeruant: ut, ὁ καὶ ἡ κλυτός, ὁ καὶ ἡ ϑηλυτέρος. Fœminina etiam α mutant in η: ut, ἁγίη pro ἁγία, καλὴ pro καλά.*
  - **Subſtantiua:**
    - Attici *ſubſtantiua maſculina mutant in fœminina, & viceuerſa, inprimis in duali numero: ut, ἡ ἀδελφὸς pro ὁ ἀδελφὸς, ὁ χῦς pro ἡ χύς, τὼ ἡμέρα pro τὰ ἡμέρα. Quandoque etiam terminatione mutata vertunt maſculinum in fœmininum vel neutrum: ut ἡ κάκκαβη pro ὁ κάκκαβος, τὸ ζυγὸν pro ὁ ζυγός.*
    - Iones *etiam genus mutant terminatione vel ſeruata, vel mutata: ut, ἡ κίων pro ὁ κίων, ὁ ἑσπερος pro ἡ ἑσπέρα.*
    - Dorienſibus *idem, quod Ionibus tribuitur: ut, ἡ τάρταρος pro ὁ τάρταρος, ὁ φϑόγγος pro ἡ φϑογγή.*
    - Aeoles *maſculinum in fœmininum vertunt. Dorum exemplo: ut, ἡ αἰϑὴρ pro ὁ αἰϑήρ.*
    - Poetis *quoque generum mutationes tribuuntur: ut, τὰ κέλευϑα pro αἱ κέλευϑοι, τὰ μηρὰ pro τοὺς μηρούς.*
- **Numerus:**
  - Attici *& Iones, teſte Grammatico & Caluinio frequenter adhibent dualem.*
  - Aeolij *dualem negligunt teſte Corintho.*
- **Figura:** *Apud antiquos Atticos ἐξ in compoſitis non mutabatur in ἐκ: ut, ἐξποιεῖν pro ἐκποιεῖν. Iam interponunt α, ἐξαποιεῖν.*
- **Declinatio.** *In hac ratio habenda eſt*
  - **Terminationis, quæ vel**
    - **Eadē manet, ſed aliis quàm communi modo declinatur**
      - Atticè: *Tertia ſimplicium tranſit in primam contractorum: ut, ὁ ἐνδρος, ὁ ἐνδρου, ὁ ἐνδρω, ὁ ἐνδρων, &c. pro ὁ ἐνδρω. 2. Quinta ſimplicium tranſit in tertiam ſimplicium: ut, τέρας, τέρατος, τέρατι pro τέρατος, &c. 3. Prima contractorum in primam ſimplicium: ut δημοσϑένης, δημοσϑένου pro δημοσϑένους. 4. Quarta contractorum abit in quartam ſimplicium: ut, ἥρως, ἥρω, ἥρω pro ἥρωος ἥρωι.*
      - **Poeticè:**
        - Tertia *ſimplicium mutatur in quintam ſimplicium: ut, πολύς, πολέος pro πολλοῦ.*
        - Quinta *ſimplicium abit in quartam ſimpl: ut, γέλως, γέλω pro γέλωτος.*
        - Prima *contractorum fit prima ſimplicium aut quinta: ut, ἄρης ἄρου, vel etiam ἄρης ἄρητος pro ἄρεος.*
        - Secunda *contractorum tranſit in quintam ſimplicium: ut, ϑέτις, ϑέτιδος pro ϑέτιος.*
        - Quantumuis *eadem ſpecies declinationis maneat tamen metaplaſmus aliquis interuenit: ut χάρις, χάριτος vel χάριδος. Ut præter Anteſignanum etiam Laſcaris annotat, indignante licet H. Stephano pro χάριτος: χείρ, χερός, χερί, pro χειρός, χειρί.*
    - **Diuerſa efficitur à variis Græciæ nationibus**
      - Attici *nomina communis Dialecti terminant in Η, Ευς, Ις, Οδες, Ος, Ως: ut, υἱεύς pro υἱός, ἐρήμη pro ἔρημος, βασιλὶς pro βασίλισσα, ἀπέπτιδος pro ἀπέπτως, νεὼς pro ναός, ζυγὸν pro ζυγός.*
      - Iones *terminant in Αια, Αιν, Ας, Αιμος, Ευς, Ηρ, Ως: ut, συλλεύεια pro συλλεία, ἀϑλεύειν pro ἀϑλεῖν, νεκάλας pro νεκάλαος, extrito ο, υἱεύς pro υἱός, quod Atticis etiam tribuitur, ἰκτὴρ pro ἰκτῆρος ablato ος, πολλὸς pro πολύς, ἑσπερος pro ἑσπέρα.*
      - Dores *terminant in Ας, Αξ, Η, Ιν, Ος, Ως: ut, νᾶς pro ναῦς, ablato υ, ἀκυπίλας pro ἀκυπίλαος, ablato ο, Ionico more, πάλλαξ pro παλλακίς, πάσσαξ pro πάσσαλος, ἁμάλη pro ἁμαλός, κράνιον pro κράνον, βῶς pro βοῦς, φϑόγγος pro φϑογγή.*
      - Aeoles *terminant in Αν, Αξ, Εις, Ορ, Ος: ut ζάν, ζανός pro ζεύς, ψάφαξ pro ψῆφος, μὰς pro μεὶς, τὶρ pro τίς, ἵππορ pro ἵππος, ὕδος pro ὕδας, μάρτυρος pro μάρτυρ, ὕδος pro ὕδωρ, ἄγωνος pro ἀγών, ἔρος, ἔρω pro ἔρως ἔρωτος.*
      - Poetæ *terminant in Αος, Ας, Ευς, Ις, Ηυς, Φι, Ηις: ut, φάος pro φῶς, δρις pro δρῦ, ἄρευς pro ἄρης, φῆμις pro φήμη, γρηῢς pro γραῦς, ὀστέοφι pro ὀστέον, ζλὼ pro ζεύς, cum alij adhuc ſunt octo nominatiui Poetici, Δεῦς, Βδεύς, Ζλὼ, Ζὶς, Ζὰς, Δὶς, Δὶαν, Δὰν.*
  - **Caſuum**, *in quibus generatim conſiderandum eſt, apud Atticos Vocatiuum ſimilem eſſe Nominatiuo, Datiuum etiam pluralē, ſequente licet conſonante ν ἐφελκυστικὸν acquirere. Separatim autē declinationū ſpecies ſingulæ examinandæ ſunt nominum*
    - Contractorum, *de quibus ſigno Sſ.*
    - **Simplicium: & quidem**
      - **Primæ:**
        - In *toto ſingulari numero α mutatur Ionicè in η, & viceuerſa η mutatur Doricè in α: ut, αἰνείης pro αἰνείας, ποιητὰς pro ποιητής.*
        - Nominatiuus *Aeolicè deſinit in α: ut, ἀρχύτα pro ἀρχύτης, ἱδραγόρα pro ἱδραγόρας: Hoc etiam Bœotis Theſſalis & Macedonibus tribuitur. Nec eſſe vocatiuum pro nominatiuo ſumptum probat Caninius.*
        - Genitiuus *ſingularis Ionicè deſinit in εω, Doricè in α, Aeolicè & Bœoticè in αο vel αυ, poeticè in ω vel εω: ut, βορέω pro βορέου, αἰνείω pro αἰνείου, αἰακίδαο pro αἰακίδου, αἰνείαο pro αἰνείου, αἰνείω pro αἰνείου, αἰνείεω pro αἰνείου.*
        - Datiuus *ſingularis caret ſæpius apud Dorienſes iota ſubſcripto: ut, τῷ ποιητᾶ pro ποιητῇ. Apud Poetas nonnunquam terminatione quinta ſimplicium effertur: ut, τῷ αἴδι pro τῷ ᾅδῃ.*
        - Accuſatiuus *ſingularis Ionicè deſinit in εα: ut, ποιητέα pro ποιητήν.*
        - Genitiuus *pluralis Ionicè deſinit in εων, Doricè in αν, Aeolicè & Bœoticè in αων: ut, ταμιέων pro ταμιῶν, ταμιᾶν pro ταμιῶν, ταμιάων pro ταμιῶν, alias regula eſt: Genitiui ſingulares in α, ο & ω deſinentes, adiecta litera ν, formant genitiuos plurales, ſed ο in ω conuerſo.*
        - Datiuis *pluralibus in ς deſinentibus omnes quatuor dialecti vocalem ιι per proſchematiſmum adiungere ſolent, αις nonnunquam in ης conuerſo: ut, ταμίαισι pro ταμίαις, λησταῖσι pro λησταῖς, &c. Aeoles nonnunquam ex αι tollunt ſubiunctiuum: ut, τιμάς pro τιμαῖς.*
        - Accuſatiuus *pluralis Ionicè deſinit in εας: ut, ταμιέας pro ταμίας.*
      - Reliquæ *quatuor de quibus ſeq. ſigno Tt.*

OMNIVM SYNOPSIS.

Secunda:

- In ſingulari numero α mutatur Ionicè in η & viceuerſa η Doricè in α: vt, μελίσση pro μελίσσα, τιμὰ pro τιμή.
- Genitiui & Datiui ſingularis α & η mutantur Doricè in ᾳ, iota ſubſcripto, vel neglecto: vt, τᾶς μελίσσας pro τῆς μελίσσης, τᾷ μελίσσᾳ pro τῇ μελίσσῃ, τᾷ πονηρᾷ pro τῇ πονηρᾷ.
- Datiuus ſingularis poeticè formatur ſecundum quintam ſimplicium: vt, τῇ ἀλκὶ pro τῇ ἀλκῇ.
- Genitiuus & Datiuus plurales eodem modo Ionicè, Doricè, Aeolicè formantur, vt in prima declinatione: vt ἀρετέων pro ἀρετῶν, τιμᾶν pro τιμῶν, θεάων pro θεῶν, ἀρετῇς, vel ἀρετῇσι vel ἀρεταῖσι pro ἀρεταῖς. Atticè quoque deſinit in αισι.
- Accuſatiuus pluralis per epentheſin Aeolicam accipit iota retento tono: vt, καλαὶς pro καλάς.

Tertia:

- Nominatiuum, Accuſatiuum & Vocatiuum neutrorum efferunt Attici abiecto ν: quod tamen aliquando adſcriptum legitur. vt, ἄλλο pro ἄλλον, αὐτὸ pro αὐτὸν: nimirum Atticos communis dialectus imitatur.
- Genitiuum ſingularis Atticè, Ionice, Dorice & Theſſalice ου mutat in οιο. vt, λόγοιο pro λόγου. Dores tamen & Aeoles quandoque ου mutant in ω: vt, τῶ λόγω pro τοῦ λόγου.
- Datiuus ſingularis apud Aeoles iota ſubſcriptum non habet. vt, τῷ λόγω pro τῷ λόγῳ.
- Datiuus & Accuſatiuus ſingularis, Nominatiuus, Datiuus & Accuſatiuus plurales, nonnunquam poetice fiunt quinta ſimplicium: vt, τῇ κλάδι pro τῷ κλάδῳ, τὸ ἐκτῖνα pro τὸ ἐκτῖνον, τὰ προσώπατα pro τὰ πρόσωπα, τοῖς προσώπασι pro τοῖς προσώποις.
- Genitiuus & Datiuus dualis per epentheſin Ionicam acquirit iota. vt, λόγοιιν pro λόγοιν.
- Nominatiuus pluralis Doricè penultimam acuit: vt, φιλοσόφοι pro φιλόσοφοι.
- Datiuus pluralis omnium dialectorum acquirit per paragogen ιν: vt, λόγοισι pro λόγοις, νόμοισι pro νόμοις.
- Accuſatiuus pluralis Doricè in ος deſinit: vel ως & Aeolice in οις: vt, τὼς κυρίως pro τοὺς κυρίους, τὼς διδασκάλως pro τοὺς διδασκάλους. Apud Aeoles etiam in οις ſecundum quoſdam: vt, τοῖς νόμοις pro τοὺς νόμους.

VI. Reliquæ declinationes non minus ſimplicium ſunt

Quarta, quamuis tota ſit Attica, præter cætera tamen notandum eſt:

- Nomina Attice formata à communibus, non mutant accentum, niſi in duobus, λαγὼς pro λαγὸς, ἐρφῶς pro ἐρφός.
- Genitiuus ſingularis per paragogen Poeticam acquirit ο: vt, μίνωο pro μίνω.
- Accuſatiuus ſingularis quinque nominum more antiquis Atticis vſitato, amittit ν: vt ἄθω, ἴω, κίω, κῶ, λαγῶ, pro ἄθων, ἴων, κίων, κῶν, λαγών.

Quinta:

- Barytona in ις & υς purè declinatur apud Iones & Dores, apud Aeoles etiam, vt quidam volunt: vt, χάριτος pro χάριτος, ἔριος pro ἔριδος. Sic etiam fœminina in ις declinata per δ & Aeolice pure declinantur: vt, ἀρτέμιος pro ἀρτέμιδος, σφραγῖν pro σφραγῖδα.
- Monoſyllaba in αις Aeolice reſoluuntur mutato & transpoſito tono: vt, παῖς pro παῖς.
- Deſinentia in ας apud Aeoles acquirunt per epentheſin iota. vt, μέλαις pro μέλας.
- Genitiuus ſingularis trium nominum ο mutat Attice in ω: vt πόλεως, πελέκεως pro πελέκεος: πήχεως, πρέσβεως. Addunt aliqui ἔγχελυς.
- Genitiuus & Datiuus ſingulares formantur Dorice à nominatiuo ablato ς: vt, ὁ φόρκυς fit τοῦ φόρκυ, τῷ φόρκυ pro φόρκυος, φόρκυϊ, ὦ ἄνα pro ἄνακτος.
- **Accuſatiuus ſingularis**
  - Attici eum in nonnullis efferunt per apocopen. Poetæ per ſyncopen: vt, ἀπόλλω pro ἀπόλλωνα. Att. θύγατρα pro θυγατέρα Poeticè.
  - Dores eum terminant aliquando in ν: vt, παῖδν pro παῖδα: aliquando in ω: vt, βῶν pro βοῦν.
  - Poetæ in nominibus in ις & υς genitiuorum purorum terminant Accuſatiuum in α: vt, βότρυα pro βότρυν, ἔγχελυα pro ἔγχελυν.
- **Vocatiuus ſingularis**
  - Dores eum nonnunquam reſoluunt: vt, ποσειδᾶον pro πόσειδον.
  - Æoles Vocatiuum ſingularem nominum in ων terminant in ον, accentu ſeruato: vt, ἀπόλλων ὦ ἄπολλον pro ἄπολλον.
  - Poetæ vocatiuum oxytonorum in ις, ιδος, formant à nominatiuo abiecto ς, vt, ἀμαρυλλίς, ἀμαρυλλίδος, ὦ ἀμαρυλλί. Nominum item per ντ declinatorum vocatiuus communis amittit poeticè ν. vt, ὦ πλακοῦ pro πλακοῦν, ὦ ἄνα pro ἄναξ.
- Genitiuus & Datiuus dualis per Ionicam epentheſin deſinit in οιιν, vt in tertia, vt, σειρήνοιιν pro σειρήνοιν.
- Nominatiuus pluralis in ες fœmininorum Attice acuitur in penultima, vt, γυναῖκες pro γυναῖκες.
- Genitiuum pluralem in quibuſdam formant Iones ſecundum primam declinationem, vt, χειρέων pro χειρῶν, ποσσιδέων pro ποσσιδῶν.
- **Datiuus pluralis,**
  - Iones & Aeoles eum formant à nominatiuo plurali, addendo σι, & in neutris mutando inſuper α in ες: vt, ἄνδρεσσι ab ἄνδρες pro ἀνδράσι, ἐπέεσσι ab ἔπεα pro ἔπεσι, τείχεσι pro τείχεσι.
  - Aeoles datiuos quintæ ſimplicium, nonnunquam ſecundum tertiam inflectunt, vt, παθημάτοις pro παθήμασι.
  - Poetæ è datiuo Ionico & Aeolico nonnunquam alterum σ exterminant: vt, ῥημάτεσι pro ῥημάτεσσι.
- Accuſatiuus pluralis nominum in εις mutatur Dorice in ως: vt, βῶς pro βοῦς.

E i. In Contra-

In Contractis quoque declinationibus in quibus Iones potius non contractis utuntur casibus, Attica contractio Dialectorum proprietas obſeruanda eſt in

- **Primis:**
  - Propria quædam in κλῆς & alia nonnulla apud Poetas bifariam contrahuntur: ut, ἡρακλέης, ἡρακλέεος: hic tam contrahitur bifariam ἡρακλῆος, uel ἡρακλέους, & hic rurſum in ἡρακλοῦς. Sic ἀπλόος, ἀπλοῦς, ἀπλόη & ἀπλῆ, &c. Conſule priuatam tabulam Poetarum.
  - Genitiuus:
    - Attici genitiuum ſingularem terminant in ως: ut, ἀληθέως pro ἀληθέος.
    - Iones à Genitiuo bifariam poetice contracto alium nouum formant, ab ἡρακλῆος, dicunt ἡρακλῆεος, à σπῆος σπεῖος.
    - Dorienſes eum terminant in ευς, ut & Aeoles: ut Δημοσθένευς pro Δημοσθένους. κλέευς pro κλέους.
    - Aeoles à contracto nonnunquam detrahunt σ: ut, Σωκράτω pro Σωκράτους. Hoc etiam Doribus tribuitur.
  - Accuſatiuus ſingularis Attice in η deſinit, ſi η nominatiui fuerit purum, ait Euſtathius: ut, ὑγιῆ pro ὑγιᾶ. In nonnullis ſimilis eſt apud Atticos primæ ſimplicium: ut Δημοσθένην pro Δημοσθένη.
  - Vocatiuus Nominum in ης Aeolice deſinit in η: ut, ὦ Σώκρατη pro Σώκρατες. Aliis hoc eſt Doricum.
  - Nominatiuus & Accuſatiuus dualis Poetice deſinit in εε: ut, Δημοσθένεε pro Δημοσθένει.
  - Nominatiuus pluralis Attice in εις nonnunquam deſinit Accuſatiuus in ας. Hoc eſſe uidetur quod ſupra diximus Atticos nomina primæ contractorum declinare ſecundum primam ſimplicium.
  - Deſinentia in εις Poetice amittunt iota: ut, ἐπιτηδέες pro ἐπιτηδεῖς.
- **Secundæ:**
  - Penultimum iota Iones nonnunquam in ε mutant, aliquando in η: ut, πόλεος uel πόληος pro πόλιος, & in Accuſatiuo ὄφιν pro ὄφεν. Nonnulli η uolunt eſſe Aeolicorum.
  - Quædam in ις contrahunt Poetæ per omnes caſus: ut δῖς, δῖος, δΐος, ὄϊος, οἶς, &c.
  - Genitiuus ſingularis Attice terminatur in ως, accentu retento: ut, ὄφεως pro ὄφιος. Dorice in ιος: ut, πόλιος pro πόλεως, ὄφιος pro ὄφεως.
  - Datiuus ſingularis, Nominatiuus item, Accuſatiuus & Vocatiuus plurales Attice contrahuntur in ει: ut, ὄφει, ὄφεϊ pro ὄφιϊ, ὄφεις ὄφιες & ὄφιας, ὄφεις pro ὄφις. Annotat Corinthus Iones ſolitos eſſe Nominatiuum, Accuſat. & Vocatiuum pluralem, ις nimirum & ιας in ι contrahere: ut ὄφιες, ὄφιας, & Ionice contracte ὄφις.
  - Nominatiuus, Accuſatiuus & Vocatiuus dualis, & in neutris Nom. Acc. & Vocatiuus plurales Attice contrahuntur in η: ut, ὄφεε ὄφη, σινάπεα, σινάπη. Ait Cruſius in declinatione Ionica, etiam Nominatiuum terminationem dualem contrahi, quod alij Atticorum eſſe dicunt.
  - Genitiuus & datiuus dualis contrahitur Attice in ων: ut ὄφεοιν pro ὄφεων.
  - Genitiuus pluralis tonum Attice retrahit: ut, πόλεων pro πολέων.
  - Datiuum pluralem formant Iones à nominatiuo plurali addendo σι: ut ὄφιες, ὀφίεσι pro ὄφισι.
- **Tertiæ:**
  - Penultimum ε nominatiuo excepto, Iones in omnibus caſibus mutant in η: ut, βασιλῆος pro βασιλέος &c. Veteres Iones ει dicebant: ut, βασιλεῖος pro βασιλέος.
  - Omnia in ευς maſculina oxytona, Dorice & Aeolice ſunt barytona, teſte Caninio: ut, βασίλευς pro βασιλεύς, βασίλησς pro βασιλῆος, βασίλεος pro βασιλέως.
  - Genitiuus:
    - Attici eum contrahunt, ſi ε ante ως fuerit purum: ut, πειραιέως, πειραιῶς. Mutant quinetiam ε in ω: ut, βασιλέως pro βασιλέος.
    - Dores & Aeoles eum terminant in ευς: ut, βασιλεῦς pro βασιλέος. Bœoti in ιος: ut, βασιλῖος.
  - Accuſatiuus ſingularis contrahitur Attice ſi genitiuus contrahatur: ut, πειραιέα, πειραιᾶ. Poetice uero abijcit α per apocopen: ut, βασιλῆ pro βασιλῆα, φωνῆ pro φωνῆα, πολῆ pro πολῆα. Dicit hic Neander, ſi nominatiuus non fuerit purus, tunc contractio fit in η: ut τυδῆ pro τυδέα uel τυδῆα Ionice.
  - Nominat. pluralis contrahitur Attice in ης, iota à nonnullis ſubſcripto: ut, βασιλῆς uel βασιλῇς pro βασιλέες.
  - Datiuum pluralem formant Iones & Dores à nominatiuo plurali non contracto, addendo σι: ut, βασιλήεσσι à βασιλῆες, βασιλέεσσι à βασιλέες. Poetæ ex εσ auferunt ε: ut βασιλῆσι pro βασιλεῦσι.
  - Accuſatiuum pluralem contrahit Thucydides, Atticus ſcriptor: ut, ἁλιεῖς pro ἁλιέας. Nicander ait ſimilem eſſe nominatiuo plurali Attico.
- **Quartæ:**
  - Genitiuus ſingularis Aeolice & Laconice deſinit in ως: ut, λητῶς pro λητοῦς.
  - Accuſatiuus ſingularis Ionice in ουν, Aeolice in ων deſinit, ut, λητοῦν uel λητῶν pro λητώ.
  - Pluralem numerum Poetæ ſecundum quintam ſimplicium nonnunquam flectunt, ut, αἱ κλωθῶες, κλωθῶν, κλωθοῖ pro κλωθοῖ, κλωθῶν, κλωθοῖς. Hoc nonnulli Aeolis adſcribunt.
- **Quinta.**
  - Deſinentia in ας Dorice ſæpius contrahuntur: ut, κρῶς pro κρέας.
  - Ex omnibus caſibus Iones τ auferunt quod alij etiam Doribus adſcribunt. Attici autem terminationem Ionicam contrahunt: ut κέρας κέρεος, Ionice & Dorice κέραος & Attice κέρως.
  - Contractio apud Poetas fit in α correptum. Vide tabulam Poetarum.
- Oligorarhis, Comparatiuorum in ων Accuſatiuus ſingularis, Nominatiuus, Accuſatiuus & Vocatiuus plurales Ionice amittunt ν, Atticè contrahuntur in ω uel ου: ut, μείζονα, μείζοα, μείζω, μείζονες, μείζοες, μείζους, &c.

SYNOPSIS.

Ἐγώ in

Nominatiuo *Attice habet* ἔγωγε: *Doricè* ἐγών, *vel* ἐγώνγα: *Aeol.* ἰώ *&* ἰών: *Poet. cum apoſtropho* ἐγὼ *pro* ἐγώ: *Bœotice* ἱώγα *&* ἱώνγα *pro* ἔγωγε.
Genitiuo *Atticè* ἐμοῦγε *pro* ἐμοῦ: *Ionicè* ἐμέο: *Doricè &* *Aeolicè* ἐμοῦ *vel* μοῦ: *Poeticè* ἐμεῖο, *vel* ἐμέθεν *vel* ἐμεῦθεν. *Scribit Cruſius* ἐμέθεν *Ionicum eſſe*, ἐμόθεν *Atticum*.
Datiuo *Attice habet* ἔμοιγε *pro* ἐμοί: *Dorice* ἐμίν *vel* μίν.
Accuſatiuo *Attice habet* ἔμεγε *pro* ἐμέ.
Nominatiuo *&* *accuſatiuo duali* Dorice *&* *Aeolice habet* ἄμμε *pro* νῶ. *Poetarum eſt* νῶϊ.
Nominatiuo *plurali Ionice habet* ἡμέες *pro* ἡμεῖς: *Dorice* ἄμες *&* ἄμμες: *Aeolice* ἄμμες.
Genitiuo *plurali Ion.* ἡμέων *pro* ἡμῶν. *Poet.* ἡμείων: *Dor.* ἀμέων, ἁμῶν: *Aeol.* ἀμμέων, ἀμμῶν.
Datiuo *plurali Attice habet* ἧμιν *pro* ἡμῖν *Ionice quoque, vt vult Vrbanus*: *Dorice* ἀμῖν: *Aeol.* ἄμμι, *&* ἄμμιν: *Poetice* ἧμιν, *vltima correpta.*
Accuſatiuo *plurali Ionice habet* ἡμέας *pro* ἡμᾶς: *Dor.* ἄμμε, *vel ſecundum alios* ἁμᾶς: *Aeolice* ἄμμε *&* ἄμμας.

Σύ in

Nominatiuo *Attice habet* σύγε: *Dorice* τύ, *vel* τούνη, *vel* τύγα.
Genitiuo *Attice* σοῦγε *pro* σοῦ: *Ionice* σέο: *Dorice &* *Aeolice* σεῦ, *vel* τεῦ, *vel* τεοῦ. *Poetice* σεῖο, *vel* σέθεν, *vel* σεῦθεν. *Alij tamen* σέο *Ionibus*, σέθεν *Atticis tribuunt.*
Datiuo *Dorice habet* τοί *vel* τίν *vel* τεΐν *pro* σοί.
Accuſatiuo *Dorice* τέ *vel* τύ *pro* σέ.
Nominatiuo *&* *Accuſatiuo duali* Dorice *&* *Aeolice habet* ὔμμε *pro* σφῶ. *Poetarum eſt* σφῶϊ.
Genitiuo *&* *datiuo duali Poetarum eſt* σφῶϊν, *communis dialecti* σφῷν.
Nominatiuo *plurali Ionice* ὑμέες *pro* ὑμεῖς: *Dorice* ὔμες *&* ὔμμες: *Aeolice* ὔμμες.
Genitiuo *plurali Ionice* ὑμέων: *Poetice* ὑμείων: *Dorice &* *Aeolice* ὑμμέων *&* ὑμμίων.
Datiuo *plurali Dorice &* *Aeolice* ὔμμι *vel* ὔμμιν *pro* ὑμῖν: *Poetice* ὔμιν.
Accuſatiuo *plur. Ionice* ὑμέας: *Dorice &* *Aeolice* ὔμμας: *vel vt annotat Caninius* ὔμμε.

Οὗ in

Genitiuo *Ion. habet* ἕο: *Poet.* εἷο *&* ἕθεν *&* ἑθεν: *illud tamen alij Ionibus relinquunt, hoc Atticis adſcribunt*: *Dor.* εὗ. *Aeol.* ἑῦ. *Pro hoc Cyprij* ἑεῦ *ſcribunt per digamma Aeolicum.*
Datiuo *Poet. habet* σφίν *pro* οἷ *apud Sophoclem, vt notat Cruſius*: *Ion.* ἑοῖ.
Accuſatiuo *Ion.* ἑέ *pro* ἕ: *Dor.* νίν *&* νιν: *Cyprii* ἰν: *Poet.* σφέ *apud Euripidem, vel* ἑθεν.
Nominatiuo *plurali Ionice* σφέες *pro* σφεῖς. *Dor.* σφές.
Nominatiuo *&* *Accuſatiuo duali Poet. habet* σφωέ *pro* σφέ.
Genitiuo *&* *Datiuo Duali Poet. habet* σφωΐν *pro* σφίν.
Genitiuo *plurali Ion.* σφέων *pro* σφῶν: *Poet.* σφείων.
Datiuo *plurali Ion.* σφίν *pro* σφίσιν, *ut Caninius: vel etiam* σφί *per apocopen*: *&* Poetice *per aphæreſin* φίν.
Accuſatiuo *plurali Ion.* σφέας *pro* σφᾶς. *Dor.* ψέ. *Aeol.* σφέ.

Oi.
De Pronomine *acturi, hoc primo generatim monebimus, quæ more ſecunda & tertia ſimplicium nominum declinantur, eaſdem etiam perpeſsiones non recuſauere. vt,* ἐμεῖο *pro* ἐμοῦ, ἐμεῖων *pro* ἡμῶν, ἕτο *pro* τοῦτο. *Speciatim verò ſingulorum pronominum priuatas dialectorum varietates pauci annotabimus:*

Σός:

Dores *pro* σός, σή, σόν, *dicunt* τεός, τεά, τεόν.
Æoles *contrahunt* σός *cum articulo, & dicunt* ὤσος, ἄσα, ὤσον, *pro* ὁ σός, ἡ σή, τὸ σόν.

Ἡμέτερος, *Dor. habet* ἁμέτερος, ἁμετέρα, ἁμέτερον: *vel etiam per ſyncopen* ἁμός, ἁμά, ἁμόν: *Aeol.* ἄμμος, ἄμμα *vel* ἄμμη ἄμμον.
Ὑμέτερος, *Dor. habet* ὑμός, ὑμά, *vel* ὑμή, ὑμόν: *Aeol.* ὔμμος ὔμμα *vel* ὔμμη ὔμμον.
Σφέτερος, *Dor. habet* σφός, σφά, *vel* σφή, σφόν.

Οὗτος:

Attici, *ſi deſinat in conſonantem, vocalem longam aut diphthongum addunt ipſi, vt & compoſitis, per paragogen: aut aſſin in vocalem breuem eam in iota mutant, vltima ſemper acuta, vt,* ὅδε *pro* ὅδε, τουτί *pro* τοῦτο, τουτοί *pro* τούτου, ὡδί *pro* ὧδε.
Iones *per epentheſin ante vocalem longam ſeu diphthongum, excepto duali & nominatiuo plurali, inſerunt* ε, *vt,* τουτέου *pro* τούτου, *&c.*
Dores *in Accuſatiuo plurali* τούτας *dicunt pro* ταύτας.
Poëtæ *in Genitiuo plurali* ταῶν *dicunt pro* τούτων.

Ἐκεῖνος:

Attici *per paragogen iota addunt vel breuem vocalem in iota mutant, vt in* οὗτος. *vt* ἐκεινοΐ *pro* ἐκεῖνος, ἐκεινί *pro* ἐκεῖνο.
Dores *pro* ἐκεῖνος *dicunt* τῆνος, τήνα, τῆνο *&* τῆνε *vel etiam, teſte Etymologo,* κῆνος.
Æoles *per aphæreſin* κεῖνος *dicunt pro* ἐκεῖνος. *Alij hoc Poetis, vel Ionibus adſcribunt.*

Αὐτός:

Iones αυ *in* ωυ *mutant etiam in compoſitis. vt* ὠυτός *pro* αὐτός, ἐμεωυτοῦ *pro* ἐμαυτοῦ. *Inſerunt etiam ante diphthongum ſeu vocalem longam* ε *vt in* οὗτος: *vt,* ὠυτέω *pro* αὐτῷ, ἐμεωυτέων *pro* ἐμαυτῶν.
Dores *pro accuſatiuo omnis generis & numeri,* νίν *aut* αὐτόν, αὐτήν, αὐτό, αὐτούς, αὐτάς, αὐτά: *dicunt,* νίν *&* *ſecundum Heſychium* ψίν. *Dicunt nonnulli* νίν *Aeolum eſſe.*
Poëtæ *pro* αὐτῷ *frequenter vſurpant* οἱ *pro* αὐτῷ, σφί.

Ἑαυτοῦ:

Cretenſes ἑαυτοῦ *dicunt* ἀϝτοῦ *teſte Corintho.*
Poëtæ *hoc diuiſim declinant in ſingulari. vt,* ἕο αὐτοῦ *pro* ἑαυτοῦ, οἷ αὐτῷ, ἑαυτόν.

Δεῖνα: *Pro hoc Poetæ dicunt* ὁ δεῖς: *& declinant,* τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα.

Ep. Quod

IV. Quod VERBA attinet Dialectorum varietates ſpectandæ ea conſideranda ſunt in

- Terminatione, quæ thematis & coniugationis diuerſitatem indicat. Ergo
  - Attici *themata mutant. 1. Augent ea per epenthesin, vel minuunt per ſyncopen. vt, ἀμεινάθω pro ἀμύνω, διωκάθω pro διώκω, ἐγρηγόρω pro ἐγείρω, ἀγέρω pro ἀγείρω. 2. Barytona mutant in circumflexa, & viceuerſa circumflexa in barytona. vt, τυπτέω pro τύπτω, tanquam à τυπτέω, μαλίω pro μελίζω, σελαγῶ pro σελαγίζω, ἀλύγω pro ἀλυγῶ, αὐξέω pro αὔξω. 3. Quartæ coniugationis duplex σσ mutant in duplex ττ: vt, πράττω pro πράσσω.*
  - Iones *deſinentia in αω mutant in εω: vt, ἐρέω pro ἐράω. H. Stephanus ὑπνέω pro ὑπνόω Ionicum eſſe inquit & Poeticum.*
  - Dores *noua verba fingunt à barytonis, & à præteritis: vt, τιθεάκω à τέθεικα: νωμάω à νέμω. 2. Verbis in ζω & σω inſerunt υ: verbis autem in ω & ιω, inſerunt ι. vt, ζητεύω pro ζητέω, ψαύω pro ψάω: πίνω pro πίω, θυίω pro θύω. 3. Quartæ barytonorum ζ mutant in σδ. vt, κωμάσδω pro κωμάζω.*
  - Æoles *noua verba in μι formant à circumflexis. vt, νίκημι à νικῶ, δάμνημι à δαμνάω, ἀδελφίζομαι ab ἀδελφίω. 2. Characteriſticam ι mutant in υ, πτ in σσ, σσ in ζ. vt, ἀδικεύω pro ἀδικέω: ὄσσω pro ὄπτω: τραπέζω pro τραπέσσω. 3. Verbis in ιω inſerunt quoque υ, vt Dores. vt, ῥεύω pro ῥέω. 4. Per metaplaſmum etiam φθέρρω dicunt pro φθείρω, &c.*
  - Poëtæ *obſoleta themata vſurpant. vt, ἕπω, πέτω. 2. Noua formant à futuris. vt, οἴσω, à futuro οἴσω, verbi φέρω. 3. Ex barytonis faciunt alia barytona, vel circumflexa, vel verba in μι: & viciſſim ex circumflexis faciunt barytona. vt ἐρέω ex ἔρω, τρωπάω à τρέπω, ἴσχημι ab ἴσχω, πολεμίζω à πολεμῶ. 4. Ex verbis in μι faciunt barytona in ωω. vt, ῥώω pro ῥώννυμι.*
  - Bœoti *addunt reduplicationem verbis in μι, & υ penultimum mutant in οι. vt, δεδείκνυμι pro δείκνυμι, πεφίλημι à φίλημι.*
  - Cyprij *Æolica in αω terminant in αζω. vt, καλάζω pro καλέω ſic Etymologus.*
  - Tarentini *characteriſticam ζ mutant in σσ: & quod alias diximus Æolicorum eſſe, σσ viceuerſa in ζ. vt, σαλπίσσω pro σαλπίζω: πλάζω pro πλάσσω.*
  - Siculi *cum Doribus à præteritis themata noua formant. vt, πεποιθέω à πεποίθα, λελάθω à λέλαθα, πεπείθω à πέπειθα, πεφύκω πέφυκα.*
- Temporibus, quorum apud Dialectos varias tum
  - INITIVM AVGMENTVM: quod præter vſum communem vel
    - Inducitur:
      - Attici *ει mutant in ηυ, ει in η. vt, ηὐχόμην pro εὐχόμην, ᾔκαζον pro εἴκαζον. In compoſitis etiam quem augendi modum ſeruent, propria tabula explicat.*
      - Iones *temporibus & modis iis, qui communiter reſpuunt augmentum, illud adiungunt per anadiplaſiaſmum. vt, πεποιθοίην pro πεποίθοιμι, λελάχωσι pro λάχωσι.*
    - Duplicatur vel etiam multiplicatur:
      - Attici *verbis incipientibus ab α breui ε & ο: perfecto communi præmittunt duas primas præſentis literas, cum tertia à prima correptione: plusquamperfectum vero alio adhuc tempore augent. vt, ὄδωδα, ἤδειν: ἀκήκοα, ἠκηκόειν. Vide Atticam tabulam. Dores tamen nonnunquam tertiam à prima productâ ſeruant: vt, ἐλήλυθα pro ἐλήλυθα: Poëticè εἰλήλουθα, adiecto ad ε iota. Nonnunquam etiam incipientibus ab α, ο & ω præter commune augmentum, addunt ε, eodem ſpiritu manente. vt, ὁράω, ἑώρακα, ἑωράκειν. Videatur Atticorum tabula.*
      - Iones *in nonnullis imitantur Atticos vt, ἀραίρηκα pro ᾕρηκα. Aoriſto ſecundo etiam primam literam præſentis præponunt vt, τέτυπον pro ἔτυπον.*
      - Poëtæ *ſyllabicum augmentum poſitione producunt. vt, ἔλλεξα pro ἔλεξα à λέγω. Tum etiam præteritum Atticum verborum ἔδω & ἄγω augent per epenthesin. vt, ἐδήδοκα pro ἐδήδοκα, ἀγήγοχα vel ἀγείοχα pro ἦχα. Eodem ferè pacto pro εἶπε dicunt ἔειπε: Nonnullis etiam communibus augmentis præmittunt ε. vt, ἔειπε pro εἶπε, ἔοικα pro οἶκα.*
    - Demitur:
      - Attici *quandoque omnino detrahunt augmenta: quandoque primam duntaxat literam præſentis: vt, ἐγρηγόρθαι pro ἐγρηγορέναι, ὀρώρυχα pro ὠρώρυχα.*
      - Ionum *proprium eſt detrahere augmenta, nunc aliqua, nunc omnia. vt, pro ἐδέδεκτο dicunt δέδεκτο, δέκτο & δέκτο. Hoc etiam fit nonnunquam à Dorienſibus. vt, εἶδον pro ᾔδειν, ἄκουκα pro ἤκουκα non tam vt augmentum abiiciant, quam vt η in α mutent.*
      - Æoles *etiam abiiciunt, ſed tantum, vt vult Camerius, in verbo paſſiuo. vt, βέβλημαι pro βεβλῆσθαι.*
    - Mutatur:
      - Attici *ε ſyllabicum vertunt in η, λλ & μμ in ειν in εα. vt, ἤμελλον pro ἔμελλον, εἴληφα pro λέληφα, εἴμαρμαι pro μέμαρμαι, ἐάνδανον pro ἥνδανον.*
      - Iones *ε in nonnullis augent adiecto iota. vt, εἰρύατο pro ἐρύατο. Sunt qui ipſis ει pro λε & μα non minus, quàm Atticis attribuant.*
      - Dores *η mutant in α, et communium augmentum in α. vt, ἄταξον pro ἤταξον, ἄλεον pro ἤλεον*
      - Æoles *ad εα ex η aſſumunt υ & quæ à ρ incipiunt, augent præmiſſa prima litera præſentis. vt, εὔαδον, pro ἔαδον, & ἅδον ab ἅδω, ῥέρεφα pro ἔρρεφα. Hoc alias poeticum eſt.*
      - Poëtæ *ει reſoluunt in εε, quod alij Atticorum eſſe inquiunt: incipientia etiam à ρ, formant vt cætera quæ à conſonante incipiunt. vt ἄηγλω pro ἤγλω: ῥέρεμμαι pro ἔρρεμμαι, ἀράπιζον pro ἐρράπιζον.*
  - Finis: *de quo ſigno Vu.*
- Figura:
  - Iones *in compoſitis non mutant tenues in aſpiratas: vt nec Æoles. vt, κατορῶ pro καθορῶ.*
  - Dores & *Æoles frequenter vtuntur ſyncope in compoſitis: vt, ὑββάλλειν pro ὑποβάλλειν, ἀντέχειν pro ἀνατείνειν.*
  - Poëtæ *non ſolum eiuſmodi conciſionibus vtuntur, ſed etiam quandoque nulla mutatione intercedente componunt. vt, ἐπίπτομαι pro ἐφίπταμαι. Imprimis in diuerſarum partium orationis multiplici compoſitione Comici delectantur, & riſus mouendi cauſa vtuntur. vt, μεγαλοκαμπτολαύχων. Vide Poëtarum tabulam.*

Vu. Finem

PASSIVVM, de quo ſigno Zz: & MEDIVM, de quo ſigno aa.

Vu.

FINIS Verborum cùm dicimus, non ſolam intelligimus characteriſticam, ſolamve terminationem, ſed & penultimam, quæque præter Augmentum in aliqua dictione occurrere poſſunt alia idiomatis varietatem exhibitura, ut eo minori errore confuſionis periculum vitetur. Hoc ergo examen inſtituemus Verbalium Generum, ſub iis etiam Coniugationum ſpecies comprehenſuri. VERBVM itaque

ACTIVVM: eiuſque Modus tum Indicatiuus: & tempus Præſens

- Atticum:
  - Quod Dores agunt in ſecunda circumflexorum, ut α perpetuò mutent in η, id Attici ſunt imitati in 4. verbis: ζῶ, ζῇς, ζῇ pro ζάω, ζάεις· πεινῶ, διψῶ, χρῶμαι.
  - Verborum in μι tertiam pluralem, quæ ſimilis eſt datiuo plurali Participij reſoluunt Attici, quod alias Ionibus tribuitur: ut, τιθέασι pro τιθεῖσι, ἱστᾶσι pro ἱστᾶσι.
  - Subſtantiuum εἰμὶ Atticè in ſecunda ſingulari habent ἦσθα pro εἶ; vel εἶς.
- Ionicum:
  - Terminationem circumflexam Iones & hic & ubicunque inueniunt, reſoluunt: ut, ποιέω pro ποιῶ· βοάω pro βοῶ. Hoc tamen rarius aut in Græca ſecunda circumflexorum fieri.
  - Reduplicatio verborum in μι apud Iones fit in ε: ut, τίθημι pro τίθημι.
  - Tertiæ ſingulari Ionice additur σι, & ει mutatur in η: ut, τυπτῇσι pro τύπτει.
  - Tertia pluralis in μι reſoluitur Ionice, ponendo α ante σ, & abſciendo ε diphthongo poſtpoſitiuam: ut, τιθέασι pro τιθεῖσι, ἴασι pro εἰσί.
- Doricum:
  - Vocalis η mutatur Dorice in α, non hic ſolum, ſed in multis aliis temporibus: ut, φαμὶ pro φημὶ, ἵσταμι pro ἵστημι. Viceuerſa ſecunda circumflexorum contrahitur Dorice in η iota neglecto: ut, ὁρῆς pro ὁρᾷς, ζῆς pro ζᾷς.
  - Ex ſecunda & tertia ſingulari aufertur Dorice iota: ut, τύπτες pro τύπτεις, τύπτε pro τύπτει.
  - Tertia ſingularis verborum in μι Dorice mutat σ in τ: ut, τίθητι pro τίθησι, &c.
  - Prima pluralis in μεν, Dorice & Cretice in μες deſinit: idque in omnibus omnium modorum & generum temporibus: ut, τύπτομες pro τύπτομεν, ποιοῦμες pro ποιοῦμεν.
  - Eadem prima pluralis ut & tertia ου penultimum mutat Dorice in ευ: ut, ποιεῦμεν pro ποιοῦμεν, ποιεῦντι pro ποιοῦσι. Id tamen, ut vult Anteſignanus, non fit in tertia circumflexorum: quamuis Caninius in infinitiuo χρυσεῦν pro χρυσοῦν dicat.
  - Tertia pluralis præſentis & futurorum omnium coniugationum, Dorice ſimilis eſt datiuo ſingulari participij maſculini eiuſdem generis: ut, τύπτοντι pro τύπτουσι, ποιεῦντι vel ποιοῦντι pro ποιοῦσι, &c.
  - Pro verbo ſubſtantiuo εἰμὶ dicunt Dores ἠμὶ: pro εἶ, ἐσσὶ pro ἐστὶ ἐντὶ: pro ἐσμὲν, dicunt ἠμὲν εἰμὲν & εἰμες: pro εἰσι, ἐντί.
- Aeolicum:
  - Secunda & tertia ſingularis præſentis & futuri ει mutant Aeolicè in η, iota non ſubſcripto: ut, τύπτης pro τύπτεις, τύπτη pro τύπτει.
  - In nonnullis verbis ſecunda perſona ſingularis præſentis Indicatiui ſed & aliorum modorum & temporum acquirit Aeolice θα: ut, εἶσθα pro εἶς, ab εἶμι, &c. Huc ſpectare videtur χρῆσθα pro χρή.
  - In ευ Dorica Aeoles formant abiecto υ: ut, ποιεῦντι pro ποιοῦντι.
  - Verba ſecunda circumflexorum contractionem in ᾳ reſoluunt Aeolice, iota non ſubſcripto, ſed adſcripto: ut, γελάις pro γελᾷς.
  - In prima coniugatione in μι Aeoles η penultimam mutant in ε & μ geminant: ut, τίθεμμι pro τίθημι. In duali autem, ut & in prima & ſecunda plurali retinent η: ut φίλητον, φίλημεν, φίλητε.
  - Secunda in μι penultimum η mutat Aeolicè in αι: ut, γέλαιμι, γέλαις, γέλαι pro γέλημι, à γελάω.
  - Tertia pluralis Dorica verborum in μι, accentum transfert Aeolice in antepenultimam: ut, τίθεντι pro τιθέντι, δίδοντι pro διδόντι.
  - Εἰμὶ Aeolice habet ἔμμι & ἤμμι: & in tertia plurali ἔντι pro εἰσί.
  - Φημὶ in tertia plurali Aeolica habet φαῖσι pro φασί. Aeoles etiam per aphæreſin dicunt ἠμὶ, ἦς & ἦθα, ἠσὶ & ἠτὶ pro φημὶ, &c.
- Poeticum:
  - Si contractio in ſecunda circumflexorum fiat in α, præmittunt Poetæ aliud α: ſin in ω, tum vocali præcedente longa præmittunt ω: breui verò præcedente, ο: ut βοάᾳ, βοᾷ. Poet. βοόω: ποθάω, ποθῶ, ποθόω: ὁράω, ὁρῶ ὁρόω. Sic in tertia circumflexorum ὑπνόω dicunt Poetæ pro ὑπνόω, ὑπνῶ: χόω pro χόω, χῶ.
  - Verbum εἰμὶ in ſecunda perſona poeticè habet ἐσσὶ pro εἶ. In plurali εἰμὲν & εἰμὲν pro ἐσμὲν, ἐντὶ pro ἐστί.
  - Compoſita ab ἐστὶ per apocopen poeticam amittunt verbum, ſola remanente præpoſitione, & accentu in penultimam retracto: ut, ἔνι pro ἔνεστι, μέτα pro μέτεστι.
- Imperfectum & reliqua quære fol. ſeq ſign Xx.

Imperatiuus & cæteri: de quibus ſigno Yy.

Xx. Reliqua tempora Modi Indicatiui Actiui ſunt

- **Imperfectum**
  - **Atticum:**
    - Tertiam pluralem Atticos formare, ut Dores & Bœoti, nonnulli ſunt qui affirment.
    - Verbi ſubſtantiui εἰμὶ prima perſona imperfecti Atticè habet ἦ per craſin, ex Ionico ἦα pro ἦν: vel etiam ut volunt nonnulli, ἦειν [illegible].
  - **Ionicum**
    - Tertia ſingularis Imperfecti & utriuſque Aoriſti omnium coniugationum formatur Ionicè à ſecunda, addendo κε, & augmentum abiiciendo, penultima correpta. ut, [illegible] pro [illegible] pro [illegible], &c.
    - Prima & tertia ſingularis nonnullorum verborum in μι Ionicè deſinunt in εα & εε, ut plusquamperfectum: ut, ἐτίθεα pro ἐτίθην, ἐτίθεε pro ἐτίθη. Sic εἰμὶ habet ἔα & ἔον pro ἦν Ionicè prima & tertia perſona. Pro poetica etiam ἦες, ἦε, à prima perſona [illegible] Iones dicunt ἔας pro ἦς.
  - **Doricum**
    - Dores η quoque in Imperfecto vertunt in α: & μην in μαν: ut, ἐτίθαν pro ἐτίθην, [illegible] pro [illegible].
    - In ſecunda contractorum obſeruat Caninius α in ω contrahi Doricè: ut ἠπάγκων pro ἠγάπων. Vbi etiam contractio εα in η fit in α: ut [illegible] & Doricè [illegible].
    - Tertia pluralis Imperfecti & Aoriſti utriuſque verborum Barytonorum Doricè & Bœoticè deſinit in ſαν: ut, ἐτύπτοſαν pro ἔτυπτον. Eadem autem tertia verborum in μι formatur Doricè & Bœoticè à prima ſingulari, longa in breuem mutata: ut ἐτίθεν pro ἐτίθεσαν.
    - Verbi ſubſtantiui tertia ſingularis Doricè habet ἦς pro ἦ.
  - **Aeolicum:**
    - Totum ſingularem numerum Imperfecti & Aoriſti utriuſque formant Aeoles in σκον, σκες, σκε, primam pluralem in σκομεν, tertiam in σκον, abiecto augmento: ut, [illegible], [illegible], [illegible], &c.
    - Tertia in εε Aeolicè in η mutatur: ut, [illegible] pro [illegible].
    - Secunda ſingularis acquirit in aliquibus ſyllabam θα: ut, ἦσθα pro ἦς, ἔφησθα pro ἔφης.
  - **Poeticum:**
    - Contractioni præmittunt Poetæ α, ω, vel ο: ut, [illegible] pro [illegible], [illegible] pro [illegible].
    - Verbũ ſubſtantiuum in ſingulari habet poeticè, [illegible] & ἦα pro ἦν ἦς & ἦε, præterea, [illegible] & ἦα pro ἦν. In duali [illegible] & [illegible] pro [illegible] & [illegible] pro [illegible]. In plurali ἦσαν pro [illegible], [illegible] & [illegible] pro [illegible].
    - Verbum εἶμι in Imperfecto poeticè habet [illegible] pro [illegible] tanquam ab [illegible].
- **Perfectum**
  - **Atticum:**
    - Verba diſſyllaba ι & υ barytonorum ε penultimum mutant Atticè in ει: ut, πέπομφα pro πέπεμφα.
    - Verbum [illegible] ſuam reſoluit penultimam, & pro ἀφεῖκα niſi Atticè habet ἀφέωκα, pro ἀφεῖν ἀφέωκα.
  - **Ionicum:** Characteriſticam literam κ exterunt Iones & longam antecedentem corripiunt: ut, [illegible] pro [illegible].
  - **Doricum:**
    - Penultima perfecti Attici tres ſyllabas excedentis Doricè ſeruatur longa: ut, ἐλήλυθα pro ἐλήλυθα.
    - Prima pluralis in μεν Doricè habet μες: ut τετάχαμες pro τετάχαμεν.
    - Tertia pluralis omnium coniugationum Doricè terminatur in αντι: ut, τετάχαντι pro τετάχασι.
  - **Bœoticum:**
    - Penultima η primæ coniugationis in μι mutatur Bœoticè in ει: ut, τίθεικα pro τέθεικα. Tradunt enim Grammatici: Vbi Dores ſeruant η Bœoti ſcribunt ει: Vbi Dores mutant η, in ſecunda nimirum in μι, ut quando dicunt [illegible] pro [illegible], ibi Bœoti ſeruant η.
    - Tertia pluralis in σι mutatur Chalcidice in ιν: ut τέτυφιν pro τετύφασι.
  - **Poeticum:** Hoc nonnunquam Poetæ efferunt per ſyncopen, ut τέτλαμεν pro τετλήκαμεν, κέκμαμεν pro κεκμήκαμεν. Nonnunquam per epentheſin ante κ inſerunt γ: ut [illegible] pro [illegible].
- **Plusquãperfectũ:**
  - Atticum: Prima & tertia ſingularis Atticè & Doricè deſinit in η, tertia pluralis in ſαν: ut, ᾔδη pro ᾔδειν & ᾔδεε, ἐτετύφεσαν pro ἐτετύφεισαν.
  - Ionicum: Prima ſingularis Ionicè deſinit in εα, tertia in εε: ut, ἐτετύφεα pro ἐτετύφειν, ἐτετύφεε pro ἐτετύφει.
  - Doricum: Prima pluralis in μεν Doricè in μες deſinit: ut, ἐτετάχειμες pro ἐτετάχειμεν.
  - Aeolicum: Secunda ſingularis nonnunquam Aeolicè acquirit θα: ut, ᾔδεισθα pro ᾔδεις.
  - Poeticum. Nonnunquam Poetæ ſyncope utuntur correpta vocali vel diphthongo antecedente: ut, ἐπέπιθμεν pro ἐπεποίθειμεν.
- **Indefinitum**
  - **Atticum:**
    - Tertiam pluralem Atticos formare ut Dores & Bœoti, ſunt qui affirment.
    - In quinta coniugatione α penultimum mutatur in η Atticè, α: in η quamuis alij non ſubſcribant iota. ut, ἔψηλα pro ἔψαλα, ἴηνα vel ἴηνα pro [illegible].
  - **Ionicum:** Tertia ſingularis Ionicè formatur ut tertia Imperfecti: ut, [illegible] pro [illegible], τάξασκε pro ἔταξε.
  - **Doricum:**
    - Eandem cum futuro Characteriſticam & penultimam Doricè habet Aoriſtus primus. ut, ἔκλαξα pro ἔκλεισα, à futuro κλαξῶ: ἐδόκιξα pro ἐδόκισα, à δοκιξῶ: ἔσσαξα pro ἔσωσα, à σωσῶ.
    - Prima pluralis Doricè deſinit in μες: ut, ἐτάξαμες, ἐτάγημες pro ἐτάξαμεν, ἐτάγημεν.
    - Tertia pluralis Barytonorum utriuſque Aoriſti Doricè & Bœoticè in ſαν deſinit. ut, ἐτάξαſαν, ἐτάγοſαν pro ἔταξαν, ἔταγον. Tertia autem pluralis Aoriſti ſecundi verborum in μι Doricè & Bœoticè à prima ſingulari formatur, ut tertia Imperfecti. ut, ἔθεν pro ἔθεσαν, ἔσταν pro ἔστησαν.
  - **Aeolicum** Aoriſtus uterque formatur Aeolicè, ut Imperfectum. ut, τάξασκον, τάγεσκον pro ἔταξα, ἔταγον, &c.
  - **Poeticum:**
    - Poetica quadam α purum habent neglecto ε: ut, [illegible] pro [illegible] ab [illegible].
    - Penultima breui Poetæ geminant ſequentem conſonantem. ut, ἐτέλεσσα pro ἐτέλεσα.
    - Metatheſin nonnunquam uſurpant Poetæ. ut, ἔπραθον pro ἔπαρθον, à πέρθω: ἔδραθον pro ἔδαρθον à δαρθω.
- **Futurum:**
  - **Atticum:**
    - Secunda & tertia ſing. Atticè deſinit in η. ut, τύψῃ, τύψει pro τύψεις, τύψει. Hoc aliis eſt Aeolicum.
    - Barytona quædam tanquam à præſenti circumflexo formant Atticè futura. ut, θελήσω à θέλω, ἀλεξήσω ab ἀλέξω.
    - Deſinens in ισω abiecto σ circumflectitur: in ασω autem vel εσω, σ abiicit cum adhærente vocali. ut, κομιῶ pro κομίσω, [illegible] pro [illegible].
  - **Ionicum.**
    - Tertiæ ſingulari per paragogen Ionicam additur ει. ut, τύψει pro τύψει.
    - Futurum primum & ſecundum circumflexum, Ionicè reſoluitur. ut, νεμέω pro νεμῶ, τυπέω pro τυπῶ.
    - Verbum ἔρδω Ionicum in futuro habet ἔρξω.
  - **Doricum.**
    - In omni coniugatione futurum primum Doricè circumflectitur. ut, τυψῶ pro τύψω.
    - Characteriſtica σ mutatur Doricè in ξ, vel penitus amittitur. ut βαδίξω pro βαδίσω, κλάξω pro κλείσω, [illegible] pro [illegible].
    - Penultimum ε mutant Dores in α, ω in ου: ut ſεατῶ pro [illegible], ποιησοῦντι pro ποιήσουσι.
    - Prima pluralis in μες deſinit Doricè, tertia ſimilis eſt datiuo plurali participij. ut, ταξοῦμες pro τάξομεν, ταξοῦσι pro [illegible].
  - **Aeolicum.**
    - Verbis in λω & ρω inſeritur Aeolicè σ. ut, ἀπέρσω pro ἀπερῶ, ψάλσω pro ψαλῶ.
    - Secunda & tertia ſingularis ει mutat Aeolicè in η. ut in præſenti. ut, τάξῃς, τάξῃ pro τάξεις, τάξει.
    - Doricum ουσι Aeolicè amittit υ. ut, ποιησεῦντι pro ποιησοῦσι.
  - **Poeticum:**
    - Verba ſexta coniugationis frequenter amittunt poeticè σ. ut, δηΐω pro δηώσω, à δηΐω, inuenio. κλεΐω, laudabo, pro κλεΐσω à κλείω.
    - Anadiplaſiaſmus quoque frequens eſt Poetis in futuro. ut, [illegible] pro [illegible], [illegible] & [illegible] pro [illegible], [illegible] pro [illegible].
    - Quandoque loco irregularis communis, uſurpant Poetæ regulare. ut, δοκήσω pro δόξω à δοκέω.

SYNOPSIS.

17. Reliqui Modi Generis actiui sunt

Imperatiuus.

- **Atticus:**
  - Tertia pluralis præſentis & aoriſtorum formatur Atticè, vel vt genitiuum pluralis participiorum, vel vt tertia dualis eiuſdem temporis imperatiui: vt, τυπτόντων pro τυπτέτωσαν, τυψάντων pro τυψάτωσαν, ἱστῶν pro ἱστάτωσαν, χρυσούντων pro χρυσούτωσαν.
  - Secunda ſingul. verborum in μι contrahitur Atticè: vt τίθη pro τίθετι, ἵστη pro ἵσταθι, &c.
  - In duobus verbis tonus Atticè mutatur: vt, λαβέ, εἰπέ pro λάβε, εἶπε.
- **Doricus:**
  - In prima circumflexorum ει mutatur Doricè in η: in tertia ε in ω: vt, ποιήτω pro ποιείτω, χρυσώτω pro χρυσούτω. Sic εἰμὶ habet ἔστω pro ἴστω, tanquam ab ἔω.
  - In ſecunda circumflexorum contractio Doricè fit in η: vt, ζαζήτω pro ζαζάτω, ex ζαζαέτω.
  - In verbis in μι vſurpatur à Doricenſibus terminatio circumflexa: vt, τίθει pro τίθετι, ἵστα pro ἵσταθι.
  - In aoriſto 2. ſecunda in μι η mutatur in α Doricè. vt, στᾶθι pro στῆθι.
- **Æolicus:** In verbis in μι retinent Aeolicè penultimam longam: vt, τίθητι, τιθήτω, pro τίθετι, τιθέτω, &c.
- **Syracuſanus:** Aoriſtus ſecundus more Syracuſanorum deſinit in ευ: vt, λαβεῦ pro λαβέ.
- **Poeticus:**
  - Contractioni præmittunt Poetæ α. vt, βοάατω pro βοάτω.
  - Verbum εἰμὶ in Imperatiuo poeticè habet ἔσσο, & ἔστω pro ἴσθι, ἔστω pro ἴστω.

Optatiuus.

- **Atticus:**
  - Præſens verborum circumflexorum poſt contractionem Atticè deſinit in ην. vt, ποιοίην pro ποιοῖμι, βοῴην pro βοῷμι, χρυσοίην pro χρυσοῖμι. Ita nonnunquam etiam barytona formantur. vt, τρεφοίην, & per ſyncopen τρέφειν pro τρέφοιμι, λεχοίην pro λέχοιμι. Interdum verba tertiæ coniugationis in μι illum circumflexorum optatiuum imitantur in præſente & aoriſto primo. vt, διδῴην pro διδοίην, δῴην pro δοίην.
  - Secunda & tertia ſingularis, & tertia pluralis Aoriſti primi Atticè formatur, vt apud Aeoles. vt, τύψειας pro τύψαις, &c.
  - Numerus pluralis Aoriſtorū per ſyncopen apud Atticos redditur. vt, τιθεῖμεν pro τιθείημεν, τιθεῖεν pro τιθείησαν: σχοῖμεν pro σχοίημεν, σχοῖτε pro σχοίητε, σχοῖεν pro σχοίησαν, σταῖμεν, σταῖτε, σταῖεν, &c.
- **Doricus:**
  - Prima pluralis omnium coniugationum Doricè in μες deſinit. vt, τύπτοιμες pro τύπτοιμεν, ποιοίημες pro ποιοίημεν.
  - Præſens circumflexorum terminant Dores & Aeoles ſecundum Anteſignanum in ῴην. vt, ποιῴην pro ποιοῖμι, βοῴην pro βοῷμι &c.
  - Aoriſti vtriuſque tertia pluralis formatur Doricè & Bœoticè in εν. vt, ἔλθοιεν pro ἔλθοιεν, θρηνήσαιεν pro θρηνήσαιεν.
- **Aeolicus:**
  - Præſens tempus circumflexorum Aeolicè deſinit in ῴην & vt notat Craſtus, in οίην. vt, ποιοίην vel ποιοίην pro ποιοῖμι.
  - Secunda perſona acquirit nonnunquam Aeolicum θα. vt κλαίοισθα pro κλαίοις.
  - Aoriſtus primus Aeolicè formatur per εια, ειας, ειε. vt, τύψεια pro τύψαιμι, &c.
- **Poeticus:**
  - Contractioni ſecundæ circumflexorum præmittunt Poetæ ο vel ω. vt βοῴμι pro βοῷμι.
  - Aoriſtus ſecundus ſecundæ & tertiæ verborum in μι poeticè contrahitur. vt, σταίην pro σταίην, δῴην pro δοίην.
  - Anomala in μι formant Poetæ in οιμι. vt, ἰοιμι pro εἴην, ἰοιμι pro ἰοίην.

Coniunctiuus.

- **Ionicus:**
  - Tertia ſingularis Ionicè formatur in σι, vt tertia præſentis Indicatiui. vt, τύπτῃσι pro τύπτῃ, τετύφῃσι pro τετύφῃ, ποιέῃσι pro ποιῇ vel ποιέῃσι pro ποιῇ. Varinus ait hanc paragogen eſſe Atticam. Sic δῷσι pro δῷ.
  - Terminatione potius ſoluta vtuntur Iones, quàm contracta. vt, ποιέω pro ποιῶ, ἐὼ pro ὦ, στέω pro στῶ.
- **Doricus:**
  - Prima pluralis in μεν omnium temporum & coniugationum Doricè in μες deſinit. vt, τύπτωμες pro τύπτωμεν, ποιῶμες pro ποιῶμεν.
  - Tertia pluralis omnium temporum Doricè deſinit in ωντι, vt in præſenti Indicatiui dictum eſt. vt, τύπτωντι pro τύπτωσι.
- **Poeticus:**
  - Contractioni ſecundæ circumflexorum præmittitur poeticè ο, ω vel α. vt, βοόω pro βοῶ, βοάᾳ pro βοᾷ: quod etiam contingit Aoriſto ſecundo tertiæ in μι. vt, δώω pro δῶ, præcipuè in plurali δώωσι pro δῶσι.
  - Terminationi Ionicæ inſerunt Poetæ εια. vt, στείω pro στῶ, εἴω pro ὦ.
  - Primam pluralem in ωμεν efferunt per ομεν. vt, τύψομεν pro τύψωμεν, verberemus.

Infinitiuus.

- **Atticus:** Ante ν vel ναι finale Attici conſtituunt μι, & ex diphthongo ι vel υ detrahunt: ſique ſolum ν fuerit, αι addunt: vt, τυπτέμεναι pro τύπτειν.
- **Ionicus:**
  - Infinitiuum in ν vel ναι deſinentem Iones, vt Attici formant, ſolo αι vel abiecto, vel non aſſumpto. vt, τυπτέμεν pro τύπτειν, πεποιηκέμεν pro πεποιηκέναι.
  - Perfectum Infinitiui formant Iones à perfecto actiuo, ſublato etiam κ. vt, τεθνάναι pro τεθνηκέναι, à τέθνηκα.
- **Doricus:**
  - Tempora in ειν tribus diuerſis modis formant Dores. 1. vt Attici in έμεναι. vt, τυπτέμεναι pro τύπτειν. 2. Ex ει diphthongo auferunt iota. vt, τύπτεν pro τύπτειν. 3. ει in η mutant, iota vel ſubſcripto, vel neglecto. vt, τύπτην vel τύπτῃν pro τύπτειν.
  - Perfectum in εναι, vt apud Atticos, Doricè in έμεναι deſinit. vt, πεποιηκέμεναι pro πεποιηκέναι.
  - Secunda circumflexorum α mutat Doricè in η. vt, βοῆν pro βοᾶν. At ſecunda in μι η in α mutat. vt, στᾶναι pro στῆναι.
  - In tertia circumflexorum ου mutatur in ω Doricè. vt, χρυσῶν pro χρυσοῦν.
- **Aeolicus:** Barytonorum ειν mutant Aeoles in ην: primæ circumflexorum ειν in εις & ην: ſecundæ circumflexorum αν in αις, vel ας vel αις: tertiæ ουν in ειν vel οις, accentu vbique vel retento vel tranſlato. vt, ἰδόην vel ἴδοις pro ἰδεῖν, ποίην vel ποίεις pro ποιεῖν, γέλαις vel γέλας, vel γελαῖς pro γελᾶν, χρύσοιν vel χρύσοις pro χρυσοῦν.
- **Poeticus:**
  - Contractioni præmittunt Poetæ α. vt, βοάαν pro βοᾶν.
  - In temporibus Atticè formatis μ geminant Poetæ: quandoque verò ι in η mutant per ἐκτασιν: vt, τυπτέμμεναι pro τυπτέμεναι, ποιήμεναι pro ποιέμεναι.

Ζ. PASSIVVM *quoque genus ſeu Dialectorum Verbum perſonaliter μέσα*

- **Indicatiuo: cuius Tempus eſt tum**
  - **Præſens:**
    - **Atticum:**
      - Secunda *ſingularis η finale mutatur Atticè in ει, idque in omnibus ferè præſentibus & futuris Paſſiuæ & Mediæ vocis: vt, τύπτει pro τύπτῃ. Olim in σαι terminabatur: vt, φάγεσαι pro φάγῃ, καυχᾶσαι, καυχᾶσαι pro καυχᾶσαι καυχᾷ.*
      - Eadem *ſecunda ſingularis verborum in μι Atticè contrahitur abiecto σ. vt, τίθεσαι, τίθεαι, τίθῃ, &c.*
      - Breues *vocales ex verbis abijciunt Attici: vt, λῶ pro λόω. εἶμαι pro εἵμαι.*
      - In *verbis in μι vocalem longam ſeruant Attici & Iones ἔρημαι pro ἔραμαι.*
    - **Ionicum:**
      - Secunda *ſingularis præſentis, imperfecti & futurorum, vt & in Subiunctiuo, formatur Ionicè à tertia ſingulari, detracto τ ex vltima ſyllaba. vt, τύπτεαι pro τύπτῃ.*
      - Prima *pluralis deſinens in μεθα coniugationum, temporum & modorum, ad θ per epentheſin Ionicam & Doricam acquirit σ: vt, τυπτόμεσθα pro τυπτόμεθα.*
    - **Doricum:**
      - Mutant *Dores ω in ᾶ: vt, ποιεῦμαι pro ποιοῦμαι.*
      - Secunda *ſingularis prima circumflexorum contrahitur* Doricè *in η: ſecunda autem in μι deſinit in α: vt, βοῆ pro βοᾷ: ἵστα pro ἵστῃ. Dicit Anteſignanus βοᾶσαι pro βοᾷ eſſe Doricum, quod alij antiquis Atticis tribuunt.*
    - **Aeolicum:**
      - Primam *pluralis in μεθα omnium temporum, modorum & coniugationum Aeolice deſinit in μεθεν vel μεσθεν: vt, λεγόμεθεν vel λεγόμεσθεν pro λεγόμεθα.*
      - Doricum *ω Aeolice amittit ν. vt, ποιεῦνται pro ποιοῦνται.*
    - **Poeticum:**
      - Contractioni *in α præmittitur α: in ω autem, ο vel ω poeticè. vt, βοάομαι pro βοῶμαι, βοάαται pro βοῶνται.*
      - Tertia *pluralis præſentis, imperfecti & futurorum formatur poeticè à tertia ſingulari ponendo α ante ται vel τo ſeruata nonnunquam vocali longa vel diphthongo metri cauſa. vt, τυπτέαται pro τύπτονται, ποιέαται & ποιεῦαται pro ποιοῦνται.*
  - **Imperfectum:**
    - Atticum: *Secunda ſingularis verbis in μι paſſiuæ & mediæ vocis Attice contrahitur ex reſolutione Ionica. vt, ἐτίθου pro ἐτίθεο, ἐτίθεσο.*
    - **Ionicum:**
      - Secunda *ſingularis formatur Ionice vt tertia præſentis: vt, ἐτύπτεο pro ἐτύπτου, ab ἐτύπτετο.*
      - Prima *pluralis deſinit in μεσθα Ionice & Dorice, vt in Præſenti. vt, ἐτυπτόμεσθα pro ἐτυπτόμεθα.*
    - Doricum: *Mutant Dores ω in ᾶ. vt, ἐποιεύμαν pro ἐποιούμην.*
    - **Aeolicum:**
      - Hic *quoque inſerunt Aeoles ante ομην per epentheſin tres literas ϲκ, abiecto augmento & dicunt τυπτεσκόμην pro ἐτυπτόμην.*
      - Prima *pluralis formatur, vt in præſenti: vt, ἐτυπτόμεθεν pro ἐτυπτόμεθα.*
      - Doricum *ω Aeolice amittit ν. vt, ἐποιεῦτο pro ἐποιοῦντο.*
      - Prima *coniug. in μι retinet Aeolice η. vt, ἐκαλήμην pro ἐκαλούμην.*
    - **Poeticum:**
      - Contractioni *præmittitur α, ο vel ω. vt, ἐβοαόμην pro ἐβοώμην, ἐβοάατο pro ἐβοῶντο.*
      - Tertia *pluralis formatur, vt tertia præſentis. vt, ἐτυπτέατο pro ἐτύπτοντο.*
  - **Perfectum:**
    - **Atticum:**
      - Primæ *ſingularis penultima, ſi duplex μμ fuerit, alterum mutatur in σ Attice. vt, πέφασμαι pro πέφαμμαι. Sin fuerit π, illud vel in ϕ mutatur, vel abijcitur. vt, πέφραμμαι pro πέφρασμαι, κεκόσμαι pro κεκόσμημαι.*
      - Tertia *pluralis formatur à tertia ſingulari, apud Atticos & Iones, eo ferè pacto quo apud Poetas. vt, τετύφαται pro τετυμμένοι εἰσί. Conſule tabulam Atticam. Hic breuitati ſtudemus.*
    - Ionicum: *Prima pluralis in μεσθα deſinit Ionice & Dorice: vt, τετάγμεσθα pro τετάγμεθα.*
    - Doricum: *Quarta Barytonorum σ penultimam mutant Dores in ϛ: id quod alij Atticis attribuunt. vt, πέφραϛμαι pro πέφρασμαι.*
    - **Æolicum:**
      - Prima *pluralis Aeolice deſinit in μεθεν. vt, τετάγμεθεν pro τετάγμεθα.*
      - Penultimum *α frequenter abeſt Aeolice in ονται vt ἔδηρονται pro ἔδαρονται.*
    - **Poeticum:**
      - Nonnunquam *per μετάθεσιν dicunt Poetæ ἔστυμαι pro σέσυμαι.*
      - Tertia *pluralis Attice & Ionice formata antepenultimam poeticè nonnunquam ſeruat longam. vt, πεποιέαται pro πεποίηνται.*
  - **Plusquamperfectum:**
    - Atticum: *Tertia pluralis formatur Attice & Ionice, vt tertia Perfecti: vt, ἐτετύφατο pro ἐτετυμμένοι ἦσαν.*
    - Ionicum: *Prima pluralis Ionice & Dorice deſinit in μεσθα. vt, ἐτετύμμεσθα pro ἐτετύμμεθα.*
    - Aeolicum: *Prima pluralis Aeolice deſinit in μεθεν. vt, ἐτετύμμεθεν pro ἐτετύμμεθα.*
    - Poeticum: *Tertia pluralis Attica & Ionica antepenultimam poeticè ſeruat longam. vt, ἐπεποιήατο pro ἐπεποίηντο.*
  - **Indefinitum:**
    - Atticum: *Aoriſtorum poſteriorem magis amant quàm priorem Attici.*
    - **Doricum:**
      - Tertiam *pluralem formant Dores, Aeoles & Bœoti à prima ſingulari, longa in breuem mutata: vt, ἐτάχθεν pro ἐτάχθησαν, ἔταχθεν pro ἐτάχθησαν, ab ἐτάχθην, ἐτάχθην: ἄγερθεν pro ἤγερθεν vel ἠγέρθησαν.*
      - Prima *pluralis vltimum ν mutat Dorice in ϲ. vt, ἐτάχθημες pro ἐτάχθημεν.*
      - Penultimam *Aoriſti primi per omnes modos & tempora Dorice corripi obſeruat Neander. vt, ἐποιήθην pro ἐποιήθην. In participio γαμεθεῖσα pro γαμηθεῖσα.*
    - Poeticum: *Verba, quæ in præterito amittebant ν, illud in Aor. 1. poeticè recipiunt: vt, ἐκλίνθην pro ἐκλίθην.*
  - **Futura:**
    - Attica: *Secunda perſona Attice in ει deſinit. vt, τάξει pro τάξῃ, τετάξει pro τετάξῃ, ἔσει pro ἔσῃ.*
    - **Ionica:**
      - Secunda *ſingularis à tertia formatur Ionice, vt ſecunda præſentis: vt, τάξεαι pro τάξῃ, à τάξεται.*
      - Prima *pluralis Ionice & Dorice deſinit in μεσθα. vt, ταξόμεσθα pro ταξόμεθα.*
    - Poetica: *Tertiam pluralem formant Poetæ, vt tertiam præſentis. vt, πεισθησέαται pro πεισθήσονται, ταχθησέαται pro ταχθήσονται, τιταξέαται pro τιτάξονται.*
- Imperatiuo, *& reliquis modis, de quibus conſule ſignum ß ß.*

SYNOPSIS.

ββ. PASSIVI verbi reliqui modi ſunt:

- Imperatiuus:
  - Atticus:
    - Secunda ſingularis verborũ in μι contrahitur Atticè, vt ſecunda imperfecti: vt, τίθου pro τίθεσο, ἵςω pro ἵςασο.
    - Tertia pluralis vſurpatur Atticè pro tertia duali, in præſenti & vtroque Aoriſto. vt, τυπτέσθων pro τυπτέσθωσαν, ποιείσθων pro ποιείσθωσαν. In præterito quoque πεποιήσθων dicitur pro πεποιήσθωσαν.
  - Ionicus: Reſoluunt Iones ου in εο, ex εο autem remouent ε. vt, φιλέο pro φιλοῦ, τίθεο pro τίθεσο.
  - Doricus: Mutant ω in ου Dores. vt, τάττου pro τάττω.
- Optatiuus:
  - Atticus: In præterito perfecto Xenophon dixit μεμνῷτο pro μεμνῇτο.
  - Ionicus:
    - Prima pluralis fit in μεσθα Ionicè. vt, τυπτοίμεσθα pro τυπτοίμεθα.
    - Tertia pluralis extrito ν acquirit α. vt, τυπτοίατο pro τύπτοιντο.
    - Soluta potius terminatione quàm contracta vtuntur Iones. vt, ποιεοίμην pro ποιοίμην.
  - Doricus:
    - Præſentis η Doricè mutatur in α. vt, φιλοίμαν pro φιλοίμην.
    - Prima pluralis in μεθα vel μεν Doricè fit in μεσθα, & μες. vt, φιλοίμεσθα pro φιλοίμεθα, τυπτοίμες pro τυπτοίμεν.
  - Æolicus: In Aoriſto 1. Æoles pro θείμην, θεῖο, θεῖτο dicunt, θείμην, θεῖο, θεῖτο.
- Coniunctiuus:
  - Ionicus:
    - Terminationes circumflexas reſoluunt Iones. vt, τυφθέω pro τυφθῶ, τυπέω pro τύπω, ποιέωμαι pro ποιῶμαι.
    - Secunda ſingularis præſentis formatur à tertia Ionica, vt in præſenti Indicatiuo. vt, τύπτῃσι pro τύπτῃ.
    - Prima pluralis in μεθα acquirit Ionicè & Doricè σ. vt, τυπτώμεσθα pro τυπτώμεθα.
  - Doricus:
    - Prima pluralis in μεν ν mutat Doricè in ς. vt, τυφθῶμες pro τυφθῶμεν.
    - Tertia pluralis Aoriſtorum Doricè deſinit in ωντι: vt, τυχθῶντι, ταγῶντι, pro τυχθῶσι, ταγῶσι.
- Infinitiuus:
  - Atticus: Aoriſti deſinunt Atticè & Doricè in ήμεναι, vt in actiuo dictum. vt, ταχθήμεναι pro ταχθῆναι. &c.
  - Ionicus:
    - Aoriſti Ionicè deſinunt in ήμεν, vt in actiuo dictum. vt, ταχθήμεν pro ταχθῆναι.
    - Diphthongus ει primæ circumflexorum nonnunquam reſoluitur Ionicè in εα: vt, ἀπολέεσθαι pro ἀπολεῖσθαι.
  - Doricus: Secunda circumflexorum mutat α in η. vt, χρῆσθαι pro χρᾶσθαι.
  - Æolicus: Verba quintæ barytonorum, quæ habent ε in penultima præſentis, reuocant tonum in tertiam à fine, α mutando in ε. vt, τέτρεφθαι pro τετράφθαι, à τρέφω &c.
  - Poeticus: In ſecunda circumflexorum penultima contracta, Poetæ α præponunt. vt, βοάασθαι pro βοᾶσθαι.

αα. MEDII generis eadem ferè eſt quæ Actiui & Paſsiui inflexionis Dialectorum proprietas. Nos ſingula paucis adumbrabimus. Eſt ergo

- Indicatiuus:
  - Atticus:
    - Præſentis & Futuri ſecunda ſingularis omnium coniugationum Atticè formatur vt in Paſsiuo. vt, τύπτει pro τύπτῃ, τάξει pro τάξῃ, τίθῃ pro τίθεσαι. Vide Paſsiuum, vel Atticam tabulam.
    - Imperfecti & Aoriſti ſecundi verborum in μι ſecunda ſingularis contrahitur, vt in imperfecto Paſſiuo: vt, ἐτίθου pro ἐτίθεσο, ἔθου pro ἔθεσο.
    - Plusquamperfecti prima & tertia ſingularis formantur Atticè, vt in actiuo. vt, ἐτετάχη pro ἐτετάχειν, & ἐτετάχει.
    - Futura, quibus libentiùs Attici, quàm actiuis vtuntur, formantur vt Attica actiua. vt, ἀναβιβῶμαι pro ἀναβιβάσομαι, βαδιοῦμαι pro βαδίσομαι.
  - Ionicus:
    - Secunda ſingularis præſentis, imperfecti, Aoriſti ſecundi & Futurorum formatur, vt dictum in præſenti Indicatiui Paſsiui. vt, τύπτεαι pro τύπτῃ, ἐτύπτεο pro ἐτύπτου, ἐτύπεο pro ἐτύπου.
    - Prima pluralis in μεθα acquirit Ionicè σ. vt, τυψόμεσθα pro τυψόμεθα.
    - Plusquamperfecti prima & tertia ſingularis deſinunt in εα, & εε, vt in actiuo. vt, ἐτετάχεα pro ἐτετάχειν. ἦα pro ἤειν.
    - Aoriſti primi ſecunda ſingularis in ω reſoluitur Ionicè in αο. vt, ἐτύψαο pro ἐτύψω.
    - Futurum ſecundum reſoluunt Iones. vt, τυπέομαι pro τυποῦμαι. Sic reſoluunt perfectum verbi εἶμι, dicentes ἦια pro ἦα.
  - Doricus:
    - Mutant ω in ευ Dores. vt, ἐτύπτευ pro ἐτύπτου, ἐτύπευ pro ἐτύπου, βαδιεῦμαι pro βαδιοῦμαι.
    - Prima pluralis in μεθα acquirit Doricè σ: in μεν mutat ν in ς. vt, τυπτόμεσθα pro τυπτόμεθα. τετύφαμες pro τετύφαμεν.
    - Perfecti tertia pluralis Doricè deſinit in ντι. vt, τετάχαντι pro τετάχασι.
    - Plusquamperfecti prima & tertia ſingularis in η, tertia pluralis in εαν deſinit Doricè. vt, ἐτετάχη pro ἐτετάχειν, ἐτετάχεαν pro ἐτετάχεισαν.
    - Aoriſti primi ſecunda ſingularis Doricè & Syracuſiè deſinit in α. vt, ἐτάξα pro ἐτάξω.
    - Futurum primum circumflectunt Dores. vt, τυψοῦμαι & τυψεῦμαι pro τύψομαι.
  - Æolicus:
    - Imperfectum & Aoriſtos formant Æoles, vt imperfectum Actiuum, inſertis per epentheſin tribus literis σκ, & augmento ablato. vt, τυπτεσκόμην, τυπτέσκεο, τυπτέσκετο, pro ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. δασάσκετο pro ἐδάσατο. Hic tres literæ inueniuntur pro σκ ſunt σκε.
    - Prima pluralis in μεθα α mutant Æolicè in ε vel ει. vt, ἐταξάμεθα vel ἐταξάμεσθα pro ἐταξάμεθα.
    - Doricum ευ amittit Æolicè υ. vt, τυψέεται pro τυψεῦται.
    - Secunda ſingularis acquirit aliquando ſyllabam θα Æolicè. vt, οἶδασθα & οἶσθα pro οἶδας.
  - Poeticus:
    - Contractis in α & ω Poetæ præmittunt α, ο vel ω. vt, βοόωμαι pro βοῶμαι, &c.
    - Præterita nonnunquam tranſponunt Poetæ: vt, ἔμμορα pro μέμορα, δείδοικα pro δέδοικα, à δείδω.
    - Præteriti penultimam producunt Poetæ. vt, δείδια pro δέδια.
    - Futurum ſecundum in tertia quoque circumflexorum fingunt Poetæ. vt, ὀμοῦμαι ab ὀμόομαι. Ita etiam, cum rarò formetur Præteritum medium in verbis ſexta barytonorum Poetæ illud non rarò fingunt. vt δέδηα, à δαίω, πέφυα à φύω.
  - Bœoticus:
    - Præteriti perfecti tertia pluralis, vt præteriti Actiui, Bœoticè & Chalcidicè in αν deſinit. vt, τετάχαν pro τετάχασι.
    - Futuri primi ſecundam ſyllabam ablato σ contrahunt in nonnullis Bœoti. vt, ἐργᾷ operaberis pro ἐργάσῃ, ex ἐργάσῃ, ἐργάσομαι: ἐκεὶ ᾳ pro ἐκεὶ ασῃ.
- Imperatiuus & reliqui modi exhibentur ſigno γγ.

22. Reliqui Modi Modiq; generis ſunt

- **Imperatiuus:**
  - **Atticus:**
    - Secunda ſingularis verborum in μι Ionicam terminationem Atticè contrahit, vt in paſſiuo: vt θοῦ pro θέο, δίδου pro δίδοο, ex θέο & δίδοο.
    - Tertia pluralis præſentis & Aoriſtorum Attice formatur inſtar dualis, vt in paſſiuo dictum eſt. vt, τυψάντων pro τυψάτωσαν.
  - **Ionicus.** Secundam in ε vel verborum in μι in ο deſinentem Iones formant, vt in paſſiuo. vt, τίθεο pro τίθου.
  - **Doricus.** Mutant ε in ω Dores. vt, τίθω pro τίθου.
- **Optatiuus:**
  - **Ionicus:** prima pluralis in μεθα & tertia in το formantur Ionice & Dorice, vt in paſſiuo dictum eſt. vt, τυψαίμεσθα pro τυψαίμεθα, τυψαίατο pro τύψαιντο.
  - **Doricus.** Prima pluralis in μεν mutat ν in ς Dorice. vt, τετύφοιμες pro τετύφοιμεν.
  - **Æolicus.** Prima pluralis in μεθα Aeolice mutat α in ε vel εν. vt, τυψαίμεθε vel τυψαίμεθεν pro τυψαίμεθα.
- **Coniunctiuus:**
  - **Ionicus:**
    - Secunda ſingularis præſentis & Aoriſtorum formatur à tertia ſingulari, vt in Indicatiuo dictum eſt. vt, τύψηαι pro τύψῃ, τύψηαι pro τύψῃ.
    - Prima pluralis in μεθα acquirit Ionice & Dorice σ. vt, τυψώμεσθα pro τυψώμεθα.
  - **Doricus.** Prima pluralis in μεν mutat ν in ς Dorice. vt, τετύφωμες pro τετύφωμεν.
  - **Æolicus.** Prima pluralis in μεθα Aeolice mutat α in ε vel in εν. vt, τυψώμεθε pro τυψώμεθα.
- **Infinitiuus:**
  - **Atticus & Doricus.** Perfectum formatur in ημεναι Attice & Dorice. vt, τετυφήμεναι pro τετυφέναι.
  - **Ionicus:**
    - Perfectum in ημεν deſinit Ionice. vt, τετυφήμεν pro τετυφέναι.
    - Futurum ſecundum reſoluunt Iones. vt, ταγιέεσθαι pro ταγιεῖσθαι.
  - **Poeticus.** Perfectum Atticum efferunt Poetæ duplicato μ. vt, τεταγήμμεναι pro τεταγήμεναι.

23. **PARTICIPIA** Nominis & Verbi naturam in pleriſque reſpiciunt. Ergo conueniunt etiam Dialectorum proprietate cum

- Nominibus, quæ iiſdem ſunt terminationibus & declinationibus obnoxia.
- Verbis ratione tum
  - Initij, Augmenti quod inducunt, duplicant, mutant, demunt in participiorum etiam variis temporibus, pro natura & conditione Verborum.
  - Finis vel reliquorum, quæ inſunt participiis, præter augmenta. Horum varietates participiorum vel ſunt
    - **Propriæ**
      - **Atticorum.**
        - Præteritum Ionicum ſublato κ, Attici contrahunt. vt, ἑσταώς, ἑστώς pro ἑστηκώς.
        - Secundæ in μι actiua & mediæ vocis penultimum α mutatur Attice in ω. vt, καθιστῶσα pro καθιστᾶσα.
      - **Ionum.**
        - Participio εἴπων ait Corinthus non vtuntur Iones, ſed ſolo ἄπας. vt, τύψας.
        - Futurum medium τυπέομενος Iones faciunt τυπεύμενος, vt Dores, teſte Canenio.
      - **Dorum.**
        - In barytonis actiuis præſentis temporis ου fœmininorum Dorice abit in ω. vt, τύπτωσα pro τύπτουσα.
        - Aoriſtus primus Dorice in αις deſinit. vt, τύψαις pro τύψας.
        - Εἰμὶ in præſenti habet Dorice εἰς, ἔντος, ἔασσα, ἐάσσας.
      - **Æolum.**
        - Fœmininorum ου Aeolice mutatur in οι. vt ἱστοῖσα pro ἱστοῦσα.
        - Perfecti vltima mutatur Aeolice in ν. vt, τέτυφων pro τετυφώς.
        - Characteriſticam Perfecti nonnunquam Aeoles negligunt. vt, τεθνηώς pro τεθνεώς.
        - Secunda circumflexorum ων mutat Aeolice in αν. vt, γελᾶν pro γελῶν. Ab aliis tribuitur Dorienſibus.
      - **Poetarum:** Præterito Attico contracto Poetæ α vel ι per epentheſin immittunt. vt, γεγαώς, γεγαῶτος, γεγαῶσα, γεγαώς pro γεγώς, γεγῶτος, γεγῶσα, γεγώς. Nec Ionicum eſt, quia hoc habet γεγαώς, γεγαότος, γεγαυῖα, γεγαός.
    - **Communes**, quæ imitantur, quatenus à Verbis deriuantur. Exempli cauſa proferemus omnium Dialectorum ſpecimen.
      - **Atticum:** Prima & ſecunda coniugationis penultima Attice eſt ο. vt, πεπομφώς pro πεπεμφώς.
      - **Ionicum:** Circumflexa reſoluunt Iones. vt, ταγέων pro ταγῶν, &c.
      - **Doricum:** Mutant Dores ου in ευ. vt, ποιεῦσα pro ποιοῦσα.
      - **Æolicum:** Prima circumflexorum ων, abit Aeolice in εις: quia ex circumflexis fit verbum in μι. vt, φιλεὶς pro φιλῶν, εἰς pro ὤν ab εἰμι.
      - **Poeticum:** Contractioni præmittunt α, ο vel ω Poetæ. vt, ἀντιόωσα pro ἀντιῶσα.

SYNOPSIS.

Reliquas etiam *Partes orationis diuerſimodè e loquuntur pro-mata Græcorum nationes & populi:*

- **ADVERBIA** vel
  - **Noua fingunt:**
    - Attici *aduerbia in loco efferunt per datiuum pluralem ſecundæ ſimplicium: vt, Θήβησιν pro ἐν Θήβαις, Ἀθήνησιν pro ἐν Ἀθήναις.*
    - Poetæ *ex nominibus faciunt aduerbia per paragogen vocula δε: vt, Μέγαράδε, ad Megaram. οἶκόνδε, domum, ἅλαδε, ad mare: vbi δε videtur ſupplere ſignificationem præpoſitionis εἰς.*
  - **Vitiata**
    - **Augent:**
      - Attici *per proſtheſin dicunt ἐχθὲς pro χθὲς: per paragogen, οὑτωσὶ pro οὕτως, ὡσπερεὶ pro ὥσπερ, πάντοτε pro πάντη, ναιχὶ pro ναί.*
      - Iones *ea aduerbia, quæ deſcendunt à genitiuis pluralibus nominum in ης & ος prima contractorum, diſſoluunt immiſſo per epentheſin ε: vt, ἀληθέως pro ἀληθῶς, ἀσφαλέως pro ἀσφαλῶς.*
      - Dores *dicunt* τῶς *pro* ὡς, οἴκαδις *pro* οἴκαδε.
      - Poetæ τίη *inquiunt pro* τί, *cur?*
    - **Minuunt:**
      - Attici ἅτερ *dicunt pro* καθάπερ, πρῷ *pro* πρωΐ. *Scribit Corinthus & Philoponus δεῖν dici pro δέοντως, πρῶτον pro πρώτως: quod pernegat Stephanus.*
      - Iones ὅτω *dicunt pro* οὕτως *ſequenti vocali: vt, ὅτω ἐπιτηδέως, apud Herodotum.*
      - Dores πῶ *dicunt pro* πόθεν.
      - Aeoles ἔνθα, ὄπισθα *pro* ἔνθεν, ὄπισθεν: ε *in* α *mutato.*
      - Poetæ ἔγγα *pro* ἐγγύτατα *dicunt*, ἀντικρὺ *pro* ἀπαντικρύ, τῆλε *pro* τηλοῦ, ἄντα *pro* ἐναντίον, περ *pro* καίπερ. *Inprimis ς & ν per apocopen detrahunt: vt, πολλάκι pro πολλάκις, χώρις pro χώρις, πρόσθε pro πρόσθεν: ὄπισθε pro ὄπισθεν, ἑκατέρωθε pro ἑκατέρωθεν.*
    - **Mutant:**
      - Attici *aduerbia in ως à neutris nominibus ducta, in terminatione pluralis efferunt & ab Euſtathio vocantur πληθυντικὰ ἐπίῤῥηματα: vt, πρῶτα per πρῶτον, πρότερα pro πρότερον, φίλα pro φίλον. Præterea dicunt, ἐνθαυθοῖ pro ἐνταῦθα, ἐνθαδὶ pro ἐνθάδε, δευρὶ pro δεῦρο, ἄλλη pro ἄλλως, πῆ pro πῶς, ἁρμογᾶ pro ἁρμοζόντως.*
      - Iones *dicunt* δεῦρα *pro* δεῦρο.
      - Dores α *ex* ω *ſimiliter formant. Dicunt etiam* πλατίον *pro* πλησίον, ἄλλοκα *pro* ἄλλοτε, ἁμᾶ *pro* ἁμῶς, ὄκα *pro* ὅτε, ὄπα *pro* ὅπη, πᾶ *pro* πῆ, τόκα *pro* τότε, ἰνδοῖ *pro* ἔνδον.
      - Æoles *aduerbia in* θεν ν *abiecto mutant in* α: *vt,* ἄτερθα *pro* ἄτερθεν, ὄπισθα *pro* ὄπισθεν.
- **PRÆPOSITIONES** vel
  - **Augent:** *Poetæ frequenter iota vel inſerunt vel adiiciunt præpoſitionibus: vt,* εἰν, εἰνὶ, εἰς *pro* ἐν, ὑπεὶρ *pro* ὑπέρ, καταὶ *pro* κατά, παραὶ *pro* παρά, ἀπαὶ *pro* ἀπό, ὑπαὶ *pro* ὑπό.
  - **Minuunt:** *Dores inquiunt* πὰρ *pro* παρά, ἂν *pro* ἀνά. *Hæc tamen aliis Poetis tribuunt.*
  - **Mutant:**
    - Dores ποτὶ *&* προτὶ *dicunt pro* πρός. *Nam mutant σ in τ, iota etiam per paragogen adiiciunt & literam ρ vel retinent vel negligunt. Hinc compoſita,* ποτίβαλλε *pro* προσβάλλε.
    - Aeoles ἀμπὶ *pro* ἀμφὶ *dicunt*, ζὰ *pro* διὰ, πρὶς *pro* πρός.
- **CONIVNCTIONES** *ſunt*
  - **Augent:** *Poetæ* πάρος *à* πρὸ *faciunt, pro quo etiam dicunt,* πάροιθεν, προπάροιθεν.
  - **Minuunt:** *Poetæ* περ *dicunt pro* καίπερ, ἂρ *pro* ἄρα.
  - **Mutant:**
    - Iones ὦν *pro* οὖν *dicunt*, γῶν *pro* γοῦν.
    - Dores αἰ *dicunt pro* εἰ, αἴπερ *pro* εἴπερ, αἴκεν *pro* εἴκεν, αἴκε *pro* εἴκε, γα *pro* γε, κἄνις *pro* καὶ ἄνευ. *Nonnulli ipſis etiam tribuunt* ὦν *pro* ἄν.

Ee. Oſtenſuri

- *Et oſtenſum hactenus quomodo Dialectorum varietas ſeſe habeat in una tantum dictione. Iam etiam, quomodo ſi duæ vel plures coniungantur. Quæ coniunctio reſpicit vel*
  - Ortographiam *ſolam quando aliquid in ſcriptione per eam committitur contra vulgarem aliorum conſuetudinem. Accidit ergo ut dictiones*
    - Diſiunguntur, *quæ coniuncta eſſe debebant: ſiue tam*
      - Intercedat *aliquid, per tmeſin aut hyperbaton: quod Iones agunt & Poetæ: & alij quoque aliorum Græcorum quandoque.*
      - Nihil *intermeniat. Sic Attici dicunt* οὐδ' ἓν *pro* οὐδέν. *Iones* πίλοπος *pro* πελοπόννησος.
    - Coniunguntur, *quod fit vel*
      - Simplici *coniunctione. Sic Attici dicunt* κἀκεῖνα, *pro* καὶ ἐκεῖνα. *Aeoles,* ὅσος *pro* ὁ σός.
      - Contractione: *quæ varia eſt. Coniunguntur enim vel*
        - *Vocales tantum.*
          - Αα in α. *Atticè.* τἀρχαῖα, *pro* τὰ ἀρχαῖα. *Dor.* ἀναγορᾶν *pro* ἀνὰ ἀγοράν.
          - Αε in α. *Att.* τἄπι *pro* τὰ ἐπί.
          - Αο in ω. *Att.* τὤργια *pro* τὰ ὄργια. *Ion.* τὤπλα *pro* τὰ ὅπλα. *Dor.* τὤνειρατα *pro* τὰ ὀνείρατα.
          - Αι in ᾳ. *Att.* θαἰμάτια *pro* τὰ ἱμάτια.
          - Ηε in η. *Att.* μὴ ἐδίκει *pro* μὴ ἐδίκει. *Dor.* μὴ 'πι *pro* μὴ ἐπί.
          - Οα in
            - α. *Att.* τἀργύριον *pro* τὸ ἀργύριον.
            - ω. *Att.* ὡνήρ *pro* ὁ ἀνήρ. *Ion.* τὤγαλμα *pro* τὸ ἄγαλμα. *Dor.* ὥδωνις *pro* ὁ ἄδωνις. *Aeol.* ὤλλος *pro* ὁ ἄλλος.
            - ω. *Att.* ὑμός *pro* ὁ ἐμός. *Aeol.* τὤλλο *pro* τὸ ἄλλο.
          - Οε in
            - α. *Att.* ἅτερος *pro* ὁ ἕτερος. *Ion. item.*
            - ω. *Att.* οὑμός *pro* ὁ ἐμός.
            - ω. *Dor.* ὡξ αἴτιας *pro* ὁ ἐξ αἴτιας.
          - Οι in ω. *Att.* θοἰμάτιον *pro* τὸ ἱμάτιον.
          - Οο in ω. *Att.* ὡλύμπιος *pro* ὁ ὀλύμπιος.
          - Οη in ω. *Att.* θὤμισυ *pro* τὸ ἥμισυ.
          - Ωα in ω. *Ion.* ὦναξ *pro* ὦ ἄναξ.
          - Ωε in ω. *Dor.* ὦ 'τᾶν *pro* ὦ ἐτᾶν.
        - Diphthongi.
          - Αιε in
            - α. *Att.* κἆτα *pro* καὶ εἶτα.
            - η. *Dor.* κῆπα *pro* καὶ εἶπα.
          - Αιου in ου. *Dor.* κοὔ *pro* καὶ οὔ.
          - Αιει in ᾳ. *Att.* κᾆνον *pro* καὶ ἔνον.
          - Αιευ in υ. *Att.* κεὖ *pro* καὶ εὖ.
          - Οιαι in ῳ. *Dor.* ᾡπόλοι *pro* οἱ αἰπόλοι.
        - Mixtè *vocales & diphthongi ſimul. Ita ergo inuicem miſceantur, ut vel præcedant*
          - Voca-les.
            - Ηευ in ευ. *Dor. & Att.* μεὔρου *pro* μὴ εὔρου.
            - Οαυ in ωυ. *Ion.* ὡυτός *pro* ὁ αὐτός.
            - Οει in ου. *Att.* οὑκότριψ *pro* ὁ οἰκότριψ.
            - Ωει in ῳ. *Att.* ἰγῷδα *pro* ἐγὼ οἶδα.
          - Diphthongi
            - Αια in ᾳ. *Att.* κᾄδικα *pro* καὶ ἄδικα. *Dor.* κἄδις *pro* καὶ ἀνδι.
            - Αιε in
              - ᾳ. *Att.* κᾀγώ *pro* καὶ ἐγώ. *Dor.* θᾆτεραι *pro* ταὶ ἕτεραι.
              - η. *Att.* κἠν *pro* καὶ ἐν. *Dor.* κἠκ τοῦ αὐτοῦ *pro* καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ.
            - Αιο in ω. *Att.* χὠκύων *pro* καὶ ὁ κύων.
            - Ηι in ῃ. *Att.* τῆλεφαντίνῃ *pro* τῇ ἐλεφαντίνῃ.
            - Ηη in η. *Att.* θἠμέρᾳ *pro* τῇ ἡμέρᾳ.
            - Οια in ῳ. *Att.* ᾦλλοι *pro* οἱ ἄλλοι. *Ion.* ὥνθρωποι *pro* οἱ ἄνθρωποι.
            - Οιε in
              - α. *Att.* ἅτεροι *pro* οἱ ἕτεροι. *Ion. quoque.*
              - ω. *Att.* ὡμοὶ *pro* οἱ ἐμοί.
            - Ουα in
              - α. *Att.* τἀνδρός *pro* τοῦ ἀνδρός.
              - ω. *Att.* τὠπόλλωνος *pro* τοῦ ἀπόλλωνος. *Ion.* τὤλγιος *pro* τοῦ ἄλγιος.
              - ωυ. *Dor.* τωὐτοῦ *pro* τοῦ αὐτοῦ.
            - Ουε in α. *Att. & Ion.* θατέρου *pro* τοῦ ἑτέρου.
            - Ουη in η. *Att.* θἠμετέρου *pro* τοῦ ἡμετέρου.
            - Ωα in ῳ. *Att.* τᾠπόλλωνι *pro* τῷ ἀπόλλωνι. *Dor.* τὤγάλματι *pro* τῷ ἀγάλματι.
            - Ωε in α. *Ion. & Att.* θατέρῳ *pro* τῷ ἑτέρῳ.
            - Ωι in ῳ. *Att.* πανσῴῳ *pro* πανσῴῳ.
  - Syntaxin, *in qua etiam ſingulorum* Dialectorum *proprietates obſeruandæ eſſent. Sed quando Atticorum longè plures ſunt quàm cæterorũ, ex priuatis tabulis, quæ heic obſeruanda, imitandáve fuerint, quiſque commodiùs longè addiſcet, quàm ſi hac proportionis ſingularum imparitate in vnũ locum confarcinarentur omnia. Nos ope viri optimi, H. Stephani æterna memoria digniſſimi quæ Atticorum elegantia fuit ſtudioſè conſignauimus. In reliquis taciturniores fuimus, quòd tali via præmonſtratore careremus & ipſi aliorum negotiorum πολυπραγμ. in hac Grammaticali ſtatione, minus vigilantes eſſe poſſemus. Sed bene habet: ad aditum ſingulorum diligens lector conſtitutus eſt. Si, quam monſtrauimus, in bonorum auctorum lectione regiam iam fuerit ingreſſus, tandem eò perueniet, vnde communis linguæ, & ſingularum nationum priuata diſcrimen facilè negotio ſit deprehenſurus. Interea ne quis hac parte noſtrum iure officium deſiderare poſſit, ad fontem duntaxat ſyntacticæ varietatis digitum intendemus, Vide ſignum* ſſ.

ſſ. De

SYNOPSIS.

δδ.

De ſyntactica orationis ſtructura ſecundum Idiomatum & Dialectorum varietatem diſſeri, etiam hactenus inter Grammaticos vſitatã ſeruare poſſemus. Sed quando materia dicendi ſeruiendum eſt, nec omnes diuerſitates ad quantitatem vel qualitatem Orationis compendio reducemus. Quantitatem vocamus, quum vna dictio vel plures abundarint, defecerint ve: qualitatem, cùm accidentes aliconis mutatio interuenerit. In Orationis ergo ſtructura vel

Integrum membrum: *quando membra ſynonyma copulantur, Attico more. vt apud Homerum,* μή πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν.

Abundat. *Vnâ vocatum additis numerum*

- Articulus. *Hic apud Atticos abundat. vel bis poſitus, vel Poſtpoſitiuus, Nomini, Verbo iunctus. vt,* τὰ ποῖα τὰ ταῦτα λέγεις, *pro* ποῖα ταῦτα λέγεις: τὰ τίνα λέγεις, *pro* τίνα λέγεις. *Vide Atticorum tabulam, quæ de hoc & de alijs copioſè præcipit.*
- Nomen: νεανίας τίς ἐστι, *apud Atticos pro* παῖς τίς ἐστι: πᾶς τις *pro* πᾶς. θαυμάζειν τε μέρον τα λόγον λαμπρὰς, &c. *Vide ſuo loco.*
- Pronomen. *vt, quando Attici dicunt,* ἐμὸν αὐτῷ *pro* ἐμόν, ἡμῖν αὐτοῖς *pro* ἡμῖν.
- Verbum: *ſic apud Atticos abundat* φάναι, εἶναι, *& alia. vt,* τὸ σήμερον εἶναι *pro* τὸ σήμερον.
- Participium. *Inquiunt Attici* χαρίεις ὤν *pro* χαρίεις: παίζεις ἔχων *pro* παίζεις. *Sic* ἄγων, ἰὼν *& alia* περιττεύει.
- Aduerbium. *Apud Atticos* πλεονάζει, ὡς, ἦ, πάνυ, μάλα, τι *aduerbialiter poſitum. vt,* οὐ μᾶλλον ἄλλα *pro* ἄλλα μᾶλλον. *Dicunt etiam* λίαν πάνυ *pro* λίαν: *imprimis duas vel tres Negationes, intendendæ ſignificationis ergò iungunt. vt in* ἀπαλλάξω μὴ στερεῖν, μὴ *abundat:* ἔξεστιν, οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιτο, μὴ οὐχ ἡμᾶς ἐμὲ εἶναι, μὴ οὐκ *ſuperflunt.*
- Coniunctio. *Attici frequenter otioſè adhibent particulas,* ἀλλὰ, ἄν, γε, δὴ, καὶ, ὅτι ὡς, τοὶ. *vt,* τῷ δὲ παίδων λεγόντων, ὅτι ταῦτά γε εἰσὶ. *apud Plutarc. Cætera vide ſuo loco. Apud Iones etiam ſæpius redundant particulæ,* ἄρα, γε, μὲν, τε. *vt,* ἐπεί τε ταῦτα ἐγένετο *pro* ἐπεὶ ταῦτα ἐγένετο.
- Præpoſitio. *Apud Atticos* πρὸς *& alia, in & extra compoſitionem ſuperfluum eſt. vt,* μετάγγελος *pro* ἄγγελος. *Quandoque* ἀμφὶ *&* περὶ *in* ἀλλήλαις *iunguntur. vt* ἀμφὶ περὶ κρήνην.

Deficit

- Articulus. *Atticorum eſt, articulos ſupprimere. vt apud Platonem,* παρῆσαν δὲ αὐτοῖς λεγομένοις *pro* τοῖς λεγομένοις.
- Nomen. *Hinc facit, quod ait Corinthus, Defectus Atticorum ſunt. vt,* ἐν βραχεῖ *ſcilicet* χρόνῳ, εἰς ᾅδου *ſcil.* δόμον.
- Verbum. *Apud Atticos ſæpe deſideratur* ἐστι *& alia verba. Vide tabulam Atticorum.*
- Participium. *Articulus breuitati ſeruiens ſæpius eſt indicium ſubauditi Participij apud Atticos. vt,* ὁ ἐν ταῖς ἀγοραῖς *ſcil.* ὤν.
- Aduerbium:
  - *Attici perſæpe omittunt aduerbia,* ὦ *exclamandi,* ὡς, ἕνεκα, μᾶλλον, μόνον, ὥστε, ἄλλως, ὀλίγου *& alia: negatiua item. Exempla, propria tabella exhibebit.*
  - *Dores* οὐ γὰρ *dicunt pro* οὐ γὰρ δὴ γελῶ, *apud Theocritum.*
- Præpoſitio. *Deſunt ſæpius apud Atticos,* διὰ, ἀπὸ, ἀντὶ, εἰς, ἐκ, ἐν, ἐπὶ, κατὰ, πρὸ, πρὸς, σὺν, ὑπὸ, *&c.* καλὸς τὸ σῶμα *pro* κατὰ τὸ σῶμα: *quæ ſynecdoche eſt Grammatica.*

Mutatur partium Orationis

- Ordo:
  - *Atticorum conſuetudo hac parte notanda eſt diligenter. Sæpius enim, dum membra copulant, quod prioris fuerat ſequenti tribuunt, & viceuerſa: nominum in tranſpoſitorum caſibus vel mutatis vel ſeruatis integris. Exempla cùm ſint prolixiora, ex Atticorum tabella mutuari quiſque poteſt.*
  - Ionibus *etiam anaſtrophe frequenter in vſu eſt. vt apud Herod. lib. 4.* ὑπερβορέων δὲ πέρι ἀνθρώπων, *pro* περὶ δὲ ὑπερβορέων ἀνθρώπων *&c.*

Terminatio, in membris vel — *Vnoim quæ τῆς φράσεως ἐναλλαγῆς obſeruari poteſt in omnibus partibus Orationum*

- Pluribus. *Atticorum hac parte loquendi modum propria tabella exhibebit, quæ pacto Genere, Numero, Caſu, Tempore, Modo, Perſona diſcordent inuicem duo vel plura orationis membra.*
- Articulo. *Attici lu*... *& Genus mutant. vt,* τὼ τέχνα *pro* τὰ τέχνα. τὸ τῶν ἐνεῖχον *pro* οἱ ἐνεῖχον, *cætera vide ſuo loco: & Numerum. vt* οἱ περὶ Πλάτωνα *pro* ὁ Πλάτων.
- Nomine. *Hoc in conſtructione variat.*
  - Qualitatem. *Subſtantiua vſurpant pro adiectiuis Attici & Dores. vt,* ἀνθρώπου ὄνος *pro* ἀνθρώπινον.
  - Speciem. *Attici Primitiua vſurpant pro Comparatiuis: Comparatiua pro Poſitiuis & Superlatiuis: Superlatiua pro Comparatiuis: Denominatiua pro Primitiuis. Exempla dabit priuata tabula.*
  - Numerum. *Attici vtuntur Singulari pro Plurali: Duali pro Plurali, vt & Dores: Plurali pro Duali & Singulari. quod poſtremum etiam inter Dores in vſu eſt.*
  - Caſum. *Attici Nominatiuum vſurpant loco Genitiui vt & Iones: loco Vocatiui etiam: Genitiuum loco Nominatiui & Accuſatiui: Datiuum loco Genitiui, vt & Dores & Aeoles: Accuſatiuum vice Genitiui & Datiui: Vocatiuum loco Nominatiui, vt & Aeoles.*
- Pronomine. *Apud Atticos quandoque Relatiuum ſequitur caſum verbi præcedentis. Reliqua vide ſuo loco.*
- Verbo quod variat
  - Genus. *Attici Actiuis vtuntur pro paſſiuis, & viceuerſa. Hoc etiam Poëtis vſitatum.*
  - Modum. *Attici Indicatiuum vſurpant vice Optatiui: Imperatiuum vice Indicatiui & Subiunctiui. Optatiuum vice Indicatiui, Imperatiui & Subiunctiui, Infinitiuum vice Indicatiui & Imperatiui. Hoc poſtremum etiam Iones factitant. Dores Subiunctiuo pro Indicatiuo vtuntur.*
  - Tempora. *Attici vtuntur Præſenti tempore pro Imperfecto & Futuro: Imperfecto pro Præſenti, vt & Iones: Perfecto pro Præſenti, vnà cum Ionibus: Plusquamperfecto pro Præſenti & imperfecto: Aoriſto pro Præſenti & Futuro. Futuro pro Præſenti & Aoriſto.*
  - Numerum. *Attici Neutro plurali adiungunt verbum ſingulare. vt,* ἦσαν ἐστι πάντα.
- Participio. *Attici Præſens tempus loco futuri vſurpant: & Accuſatiuum caſum loco Genitiui. Vſurpant etiam Participium pro Nomine, Verbo & Aduerbio. vt ſuo loco docetur. Aeoles ſimiliter Participio pro Verbo vtuntur. Poëta numerum dualem pro Plurali adhibent.*
- Aduerbio. *Attici aduerbiis addunt articulos. vt* τὰ πρῶτα *pro* πρῶτα.
- Præpoſitione. *Attici & Poëta Præpoſitionibus nonnunquam eos caſus adiungunt, quos vſus Græcorum communis reſpuere ſolet. Docebunt id peculiares tabulæ. Nos breuitati ſeruientes, digitum duntaxat ad fontem intendere voluimus.*

Δόξα τῷ θεῷ.